የአኪካር ታሪክ

መግቢያ

እኛ በአኪካር ታሪክ ውስጥ በጣም ጥንታዊ ከሆኑ የሰው ልጅ የአስተሳሰብ እና የጥበብ ምንጮች አንዱ አለ። የእሱ ተጽእኖ ቁርኣንን ጨምሮ የብዙ ሰዎች አፈ ታሪክ እና ብሉይ እና አዲስ ኪዳናት ሊገኙ ይችላሉ።

በጀርመን በትሬቭስ የተገኘ ሞዛይክ በአለም ጥበበኞች መካከል የአኪካርን ባህሪ ያሳያል። የእሱ በቀለማት ያሸበረቀ ታሪክ ይኸውና.

የዚህ ታሪክ ቀን ሕያው ውይይት ርዕሰ ጉዳይ ነው። ምሁራኑ በመጨረሻ በአንደኛው መቶ ክፍለ ዘመን አካባቢ በ 500 B.C. በአረማይክ ፓፒረስ ከኤሌፋንታይን ፍርስራሾች መካከል በመገኘታቸው ዋናው ታሪክ በስህተት ሲረጋገጥ አስቀምጠውታል።

ታሪኩ ልብ ወለድ እንጂ ታሪክ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። በእውነቱ አንባቢው በአረብ ምሽቶች ተጨማሪ ገጾች ላይ መተዋወቅ ይችላል። በደማቅ ሁኔታ ተጽፏል፣ እና በድርጊት የተሞላው፣ ተንኮል እና ጠባብ ማምለጫ የተሞላው ትረካ የመጨረሻውን ትኩረት ይይዛል። የማሰብ ነፃነት የጸሐፊው እጅግ ውድ ሀብት ነው።

ጽሑፉ ራሱን በአራት ደረጃዎች ይከፍላል፡ (1) ትረካ; (2) ትምህርቱ (አስደናቂ ተከታታይ ምሳሌዎች)። (3) ወደ ግብፅ የተደረገ ውጉዞ; (4) አምሳያዎች ወይም ምሳሌዎች (አኪካር የተሳሳተውን የወንድሙን ልጅ ትምህርት ያጠናቀቀበት)።

ምዕራፍ 1

የአሦር ግራንድ ቪዚየር አኪካር 60 ሚስቶች ቢኖሩትም ወንድ ልጅ ላለመውለድ ቆርጦ ተነስቷል። ስለዚህ የወንድሙን ልጅ ይቀበላል.ከእንጀራና ከውሃ ይልቅ ጥበብንና እውቀትን የሞላበትን ያጨበጨበዋል።
፩ ጠቢቡ ሃይቃር፣ የንጉሥ ሰናክሬም ቪዚር፣ እና የናዳን የእህት ልጅ የሃይቃር ጠቢብ ታሪክ።
2 በሰርሃዶም ልጅ በንጉሥ ሰናክሬም በአሦር ንጉሥ በነነዌም ሄይቃር የሚባል ጠቢብ ሰው በንጉሥ ሰናክሬም ዘመን ቪዚር ነበረ እርሱም የንጉሥ ሰናክሬም ቪዚር ነበረ።
3 ጥሩ፣ ሀብትና ብዙ ንብረት ነበረው፣ እናም ብልህ፣ ጥበበኛ፣ ፈላስፋ፣ በእውቀት፣ በአመለካከት እና በመንግስትነት፣ እናም ስድሳ ሴቶችን አግብቶ ለእያንዳንዳቸው ግንብ ሠራ።
4 በዚህ ሁሉ ግን ከእርሱ አንድም ልጅ አልነበረውም። ከእነዚህ ሴቶች መካከል,እሱ ወራሽ ሊሆን ይችላል.
፭ ከዚህም የተነሣ እጅግ አዘነ፤ አንድ ቀንም ኮከብ ቆጣሪዎቹን፣ አዋቂዎቹንና ጠንቋዮቹን ሰብስቦ ሁኔታውንና መካንነቱን ገለጻላቸው።
6 እነርሱም። ሂድ፥ ለአማልክት ሠዋ፥ ወንድ ልጅም እንዲሰጡህ ለምኝ አሉት።
7 እንደነገሩትም አደረገ፥ ለጣዖቶቹም መሥዋዕት አቀረበ፥ ለመናቸውም፥ በልመናና ለመነአቸው።
8 አንዲት ቃልም አልመለሱለትም። እርሱም እያዘነና እያዘነ በልቡም አዝኖ ሄደ።
9፤ ተመልሶም ወደ ልዑል እግዚአብሔርን ለመነ ፥ አመነም በልቡም በእሳት ነበልባል፡ -ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፥ የሰማይና የምድር ፈጣሪ ሆይ፥ የፍጥረት ሁሉ ፈጣሪ ሆይ!
10 ወንድ ልጅ እንድትሰጠኝ እለምንሃለሁ፥ በእርሱም ደስ ይለኝ ዘንድ በእርሱ ዘንድ ይገኝ ዘንድ ዓይኖቼን ጨፍኖ ይቀበረኝ ዘንድ።
11 ድምፅም ወደ እርሱ መጣ፡ — አስቀድመህ በተቀረጹ ምስሎች ላይ ስለ ታመንህ መሥዋዕትንም ስለ ሰጠህላቸው ስለዚህ ዕድሜህን ያለ ልጅ ትኖራለህ።
12 ነገር ግን የእኅትሽን ልጅ ናዳንን ውሰደው፥ ልጅህም አድርግለት፥ ትምህርትህንና መልካም ዘርህንም አስተምረው፥ ስትሞትም ይቀብርሃል።
13፤ የእኅቱንም ልጅ ናዳንን ወሰደ፤ ርሱም ትንሽ ይጠባ ነበር። እንዲያጠቡትም እንዲያሳድጉትም ለስምንት እርጥብ ነርሶች አሳልፎ ሰጠው።
14 በመልካም ምግብና ጨዋነትም ሥልጠናና ሐምራዊ ልብስም አደረጉለት. በሐርም አልጋዎች ላይ ተቀመጠ።
15 ናዳንም አደገ፥ እንደ ረጅም ዝግባም እየነደደ በሄደ ጊዜ፥ መልካም ምግባርንና ጽሑፍን ሳይንስንና ፍልስፍናን አስተማረው።
16 ከብዙ ቀንም በኋላ ንጉሡ ሰናክሬም ሄቅርን ተመለከተ፥ እጅግም እንደ ሸመገለ አየ፥ ደግሞም አለው።
17 አንተ የተከበርክ ወዳጄ፣ ብልህ፣ ታማኝ፣ ጠቢብ፣ ገዥ፣ ጸሐፊዬ፣ አገልጋይዬ፣ ቻንስለርና ዳይሬክተር ሆይ፤ አንተ በጣም ሸምተሃል። እና ከዚህ ዓለም የመውጣትህ ቅርብ መሆን አለበት።
18 ከአንተ በኋላ ለአገልግሎቴ ስፍራ የሚሆነው ማን እንደሆነ ንገረኝ አለው። ሃይካርም እንዲህ አለው፡ -ጌታዬ ሆይ ራስህ ለዘላለም ትኑር!ናዳን የእህቴ ልጅ አለ እኔ ልጄ አድርጌዋለሁ።
19 አሳደግሁትም፥ ጥበቤንና እውቀቴንም አስተማርሁት።

20 ንጉሡም እንዲህ አለው። አየው ዘንድ ወደ እኔ አምጣው፤ ተስማሚ ሆኖ ካገኘሁትም በአንተ ቦታ አስቀምጠው። ዕረፍት ወስደህ በቀሪው የሕይወትህ ዘመን በመልካም ዕረፍት ትኖር ዘንድ መንገድህን ትሄዳለህ።

21 ሃይቃርም ሄዶ የእህቱን ልጅ ለናዳን አቀረበ። እርሱም ሰገደና ሥልጣንና ክብር ተመኘው።

22 ተመለከተውም አደነቀው፥ በእርሱም ደስ ብሎት ሄይቃርን፦ ሃይቃር ይህ ልጅህ ነውን? እግዚአብሔር እንዲጠብቀው እጸልያለሁ። እኔንና አባቴን ሰርሃዶምን እንዳገለገልክ እንዲሁ ይህ የአንተ ልጅ ያገለግለኝ፤ አከብረው ዘንድና ስለ አንተ ኀይል አደርገው ዘንድ ድካሜን፣ ፍላጎቴንና ሥራዬን ይፈጽምልኝ።

23፤ ሃይቃርም፡ ለንጉሡ፡ ሰገደ፥ እንዲህም፡ አለው፡- ጌታዬ፡ ንጉሥ፡ ሆይ፥ ራስኽ በሕይወት፡ ይኑር። ልጄን ናዳንን እንድትታገሥ ስሕተቱንም ይቅር እንድትል እንደ ተገቢነቱ እንዲያገለግልህ ከአንተ እሻለሁ።

24የዚያን ጊዜም ንጉሡ ከወዳጆቹ ሁሉ ታላቅና ከወዳጆቹም የበለጠ ኃያል ያደርገው ዘንድ በማለለትና በእርሱም ሁሉ ክብርና ክብር ከእርሱ ጋር ይሆናል። እጆቹንም ስሞ አሰናበተው።

25ናዳንም ወሰደ። የእህቱ ልጅም ከእርሱ ጋር በአንድ ክፍል ውስጥ አስቀምጦት ከእንጀራና ከውኃ ይልቅ በጥበብና በእውቀት እስኪጨናነቅ ድረስ ሌሊትና ቀን እያስተማረው ሄደ።

ምዕራፍ 2

የጥንት ዘመን "ድሃ ሪቻርድ አልማናክ". ገንዘብን ፣ ሴቶችን ፣ አለባበስን ፣ ንግድን ፣ ጓደኞችን በሚመለከቱ የማይሞቱ የሰዎች ምግባር መመሪያዎች። በተለይ አስደሳች የሆኑ ምሳሌዎች በቁጥር 12፣ 17፣ 23፣ 37፣ 45፣ 47 ላይ ይገኛሉ። ቁጥር 63ን ከአንዳንድ የዘሬው የሳይኒዝም አስተሳሰብ ጋር አወዳድር።

1 እንዲህም ሲል አስተማረው፡ - ልጄ ሆይ! ንግግሬን ሰምተህ ምክሬን ተከተል እና የምለውን አስታውስ።

2 ልጄ ሆይ! ቃሉን ብትሰማ በልብህ ይሙት ለሌላውም አትግለጥ፤ ፍም እንዳይሆን ምላስህንም እንዳያቃጥል በሰውነትህም ላይ ሥቃይ እንዳታመጣ፥ ስድብም እንዳታገኝ በእግዚአብሔርም ፊት እንዳታፍሪ። ሰው.

3 ልጄ ሆይ! ወሬን ከሰማህ አታሰራጭ; አንድ ነገር ካየህ አትንገረው።

4 ልጄ ሆይ! ንግግርህን ለአድማጭ አቅልለው መልስ ለመስጠትም አትቸኩል።

5 ልጄ ሆይ! ምንም ነገር በሰማህ ጊዜ አትደብቀው።

6 ልጄ ሆይ! የታተመውን ቋጠሮ አትፍቱ ወይም አትፍቱት፥ የተፈታውንም ቋጠሮ አትፍቱ።

7 ልጄ ሆይ! ውጫዊውን ውበት አትመኝ፤ እየከሰመ ይሄዳልና፤ የተከበረ መታሰቢያ ግን ለዘላለም ይኖራል።

8 ልጄ ሆይ! ሞኝ ሴት በንግግሯ አታታልልህ ከሞት እጅግ የከፋች ሞትን እንዳትሞት እርስዋም እስክትጠመድ ድረስ መረብ ውስጥ እንዳትይዝህ።

9 ልጄ ሆይ! በነፍሷ የተናቀችና ሞኝ የሆነችውን በልብስና ቅባት የተጎናጸፈችውን ሴት አትመኝ። ወዮልህ ያንተ የሆነውን ሁሉ ብትሰጣት ወይም በእጅህ ያለውን ነገር ብትሰጣትና ወደ ኃጢአት ብታታልልህ እግዚአብሔርም በአንተ ላይ ቢቄጣ።

10 ልጄ ሆይ! እንደ ለውዝ አትሁኑ፤ በዛፎች ሁሉ ፊት ቅጠልን ያደርጋልና ከሁሉም በኋላም ሊበላ የሚችል ፍሬ፥ ነገር ግን በዛፎች ሁሉ ፊት የሚበላ ፍሬ እንደሚያፈራ፥ ሁሉንም በኋላም እንደሚወጣ እንደ በቅሎ ዛፍ ሁኑ።

11 ልጄ ሆይ! ጭንቅላትህን ዝቅ ዝቅ አድርግ፥ ድምፅህንም ለስላሳ አድርግ፥ ትሕትናም ኑር፥ በቅን መንገድም ሂድ፥ ሞኞችም አትሁን። በታላቅ ድምፅ ቤት ቢሠራ አህያ በየቀኑ ብዙ ቤቶችን ትሠራ ነበርና ስትስቅ ድምፅህን አታሰማ። በጥንካሬም ቢሆን ማረሻው የሚነዳ ከሆነ ማረሻው ከግመሎቹ ትከሻ ሥር ፈጽሞ አይወገድም ነበር።

12 ልጄ ሆይ! ከጠቢብ ጋር ድንጋይ ማውለቅ ከጠቢብ ጋር ወይን ከመጠጣት ይሻላል።

13 ልጄ ሆይ! የወይን ጠጅህን በጻድቃን መቃብር ላይ አፍስሰው፥ ከማያውቁና ከተናቁ ሰዎች ጋር አትጠጣ።

14ልጄ ሆይ! እግዚአብሔርን ከሚፈሩ ጥበበኞች ጋር ተባበር እንደ እነርሱም ትሆናለህ፥ ወደ አላዋቂዎችም አትቅረብ፥ እንዳትመስል፥ መንገዱንም እንዳትማር።

15 ልጄ ሆይ! ጓደኛ ወይም ወዳጅ ባገኘህ ጊዜ ፈትነው። ያለ ፈተናም አታወድሰው; ጥበብ ከጐደለው ሰው ጋር ንግግርህን አታባላሽ።

16 ልጄ ሆይ! ጫማ በእግርህ ሲቀር በእሾህ ላይ ከእርሱ ጋር ሂድ፥ ለልጅህም ለቤተሰብህና ለልጆችህ መንገድ ፍጠር፥ መርከብህንም በባሕሩና በማዕበሉ ላይ ሳትሰጥ ሰምጦ ሊሰጥም አልቻለም። ተቀምጧል።

17 ልጄ ሆይ! ባለጠጋ እባብ ቢበላ በጥበቡ ነው ይላሉ፤ ድሀም ቢበላው ሕዝቡ ከረሃቡ ነው ይላሉ።

18 ልጄ ሆይ! ከዕለት እንጀራህና ከንብረትህ ይጠግባል፤ የሌላውንም አትመኝ።

19 ልጄ ሆይ! ለሰነፍ ባልንጀራ አትሁን፥ ከእርሱም ጋር እንጀራ አትብላ፥

በባልንጀሮችህም መከራ ደስ አይበልህ። ጠላትህ ቢበድልህ ምሕረት አድርግለት።

20 ልጄ ሆይ! እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው አንተ ፍራው አክብረውም።

21 ልጄ ሆይ! አላዋቂው ይወድቃል ይሰናከላል፤ ጠቢቡም ቢሰናከል አይናወጥም፤ ቢወድቅም ፈጥኖ ይነሣል፤ ቢታመም ሕይወቱን ይጠብቃል። ነገር ግን አላዋቂው ደደብ ሰው ለበሽታው መድኃኒት የለም።

22 ልጄ ሆይ! ከነፍሶቻችሁ ታናሽ የሆነ ሰው ቢቀርብህ ተገናኘው፤ ቆመህም ተቀመጥ፤ ምንዳህንም ባይችል ጌታው ለርሱ ምንዳ ይሰጥሃል።

23 ልጄ ሆይ! ልጅህን ከመምታት አትቆጠብ፣ የልጅሽ መድፊያ ለገነት ፍግ ነው፣ የከረጢትም አፍ እንደ ማሰር፣ እንደ አውሬም መታሰር፣ እንደ ደጁም መዝጊያ ነው።

24 ልጄ ሆይ! ልጅህን ከክፉ ነገር ጠብቀው፥ በአንተም ላይ ሳያምጽ ምግባርን አስተምረው፥ በሕዝብም መካከል ንቀት ከማድረግህ በፊት፥ ራስህንም በጎዳናና በአብያተ ክርስቲያናት ላይ ሰቅለህ ለክፉ ሥራው ክፋት ተቀጣ።

25 ልጄ ሆይ! ፤ ስለምታደርገው ነገር ሁሉ የሰባ በሬ ሸለፈት፥ ሰኮናውም ታላቅ አህያ ውሰድ፥ ትላልቅ ቀንዶችም ያላቸውን በሬዎች አትውሰድ፥ ተንኰለኛውንም አትወዳጅ፥ ጠበኛ ባሪያ ወይም ሌባ ባሪያ አትግዛ፥ ስለምትሠራው ሁሉ። ለነሱ ያበላሻሉ።

26 ልጄ ሆይ! ወላጆችህ አይረግሙህ ጌታም ደስ ይላቸው። አባቱን ወይም እናቱን የናቀ በሞት ይሙት (የኃጢአት ሞት ማለቴ ነው) እና ወላጆቹን የሚያከብር ዕድሜውንና ሕይወቱን ያረዝማል መልካሙንም ሁሉ ያያል ተብሎአልና። "

27 ልጄ ሆይ! ያለ መሣሪያ በመንገድ ላይ አትሂድ፤ ለእርሱ ዝግጁ ትሆን ዘንድ ጠላቶችህ መቼ እንደሚገናኙህ አታውቅምና።

28 ልጄ ሆይ! እንደ ባዶና ቅጠል እንደሌለው ዛፍ አትሁኑ፤ ነገር ግን በቅጠሎችና በቅርንጫፎቹ እንደተሸፈነ ዛፍ ሁኑ። ሚስትም ልጅም የሌለው ሰው በዓለም ላይ ተዋርዶ በእነርሱ ዘንድ ይጠላልና ቅጠል እንደሌለው ፍሬም እንደሌለበት ዛፍ ነው።

29 ልጄ ሆይ! በመንገድ ዳር እንዳለ ፍሬያማ ዛፍ ሁን፥ የሚያልፉትም ሁሉ ፍሬዋን እንደሚበሉ፥ የምድረ በዳ አራዊትም ከጥላው በታች ያርፋሉ፥ ቅጠሉንም ይበላሉ።

30 ልጄ ሆይ! ከመንገዳው የሚንከራተት በጎች ሁሉ እና አጋሮቹ ለተኩላ ምግብ ይሆናሉ።

31 ልጄ ሆይ! ጌታዬ ሞኝ ነው እኔም ጠቢብ ነኝ አትበል በእርሱም እንዳትንቅ የድንቁርናና የስንፍና ንግግር አትናገር።

32 ልጄ ሆይ! ከእነዚያ ጌቶቻቸው ከእኛ ዘንድ ራቅ ካሉት ባሮች አትሁን፤ ወደእኛም ቅረቡ ከሚሉትም ኹን።

33 ልጄ ሆይ! ባሪያህን በባልንጀራው ፊት አትንከባከብ፤ ከመካከላቸው የትኛው በፍጻሜው እንደሚጠቅምህ አታውቅምና።

34 ልጄ ሆይ! ያ አንተን ዝም እንዳይል የፈጠረህን ጌታህን አትፍራ።

35 ልጄ ሆይ! ንግግርህን አሳምር ምላስህን ጣፋጭ አድርግ። ባልንጀራህ ደግሞ ሌላ ጊዜ ጡትህን እንዳይረግጥ እግርህን እንዲረግጥ አትፍቀድለት።

36 ልጄ ሆይ! ጠቢብ ሰውን በጥበብ ቃል ብትደበድበው, እንደ ረቂቅ እፍረት በደረቱ ውስጥ ያደባል; አላዋቂውን ግን በዱላ ብታጠጣው አያስተውልም አይሰማምም።

37 ልጄ ሆይ! ለፍላጎትህ ጠቢብ ሰው ብትልክ ብዙ አትዝዘው፤ ንግድህን እንደ ፈለግህ ያደርጋልና፤ ሰነፍም ብትልክ አታዝዘው ነገር ግን ራስህን ሂድና ሥራህን አድርግ፤ የፈለግከውን አያደርግም ብለህ እዘዝ። ወደ ንግድ ቢልኩህ በፍጥነት ለማሟላት ፍጠን።

38 ልጄ ሆይ! ከአንተ ይልቅ የሰውን ጠላት አታድርግ፤ እርሱ ይሰፈርብሃልና ይበቀለሃልና።

39 ልጄ ሆይ! ንብረቶቻችሁን ከመስጠትህ በፊት ልጅህንና ባሪያህን ፈትኑአቸው። ሞኝና አላዋቂ ቢኾንም ጠቢብ ይባላልና ባዶ እጁ ደግሞ የሊቃውንት አለቃ ቢሆን ድሀ፣ አላዋቂ ይባላል።

40 ልጄ ሆይ! ኮሎሲን በላሁ እሬትም ዋጥኩ ከድህነትና ከድህነት በላይ መራራም አላገኘሁም።

41 ልጄ ሆይ! በቤተሰቡ አስተዳደር መልካም ይሆን ዘንድ ልጅህን ረሃብንና ረሃብን አስተምረው።

42 ልጄ ሆይ! አላዋቂዎችን የጠቢባንን ቋንቋ አታስተምር፥ ሸክም ይሆንበታልና።

43 ልጄ ሆይ! በእርሱ እንዳትናቅ ሁኔታህን ለወዳጅህ አታሳይ።

44 ልጄ ሆይ! የልብ መታወር ከዓይን እውርነት የበለጠ ከባድ ነው የአይን መታወር በጥቂቱ ሊመራ ይችላልና የልብ መታወር ግን አይመራም ቅኑን መንገድ ይተዋል ጠማማም ላይ ይሄዳል። መንገድ።

45 ልጄ ሆይ! ሰው በእግሩ መሰናከል ከአንደበት መሰናከል ይሻላል።

46 ልጄ ሆይ! የቅርብ ወዳጅ ከሩቅ ካለ መልካም ወንድም ይሻላል።

47 ልጄ ሆይ! ውበት ይረግፋል መማር ግን ይዘልቃል አለምም ጠፋች ከንቱ ትሆናለች መልካም ስም ግን ከንቱ አይሆንም አይቀንስም።

48 ልጄ ሆይ! ዕረፍት የሌለው ሰው፣ ሞቱ ከሕይወቱ ይሻላል። እና የልቅሶ ድምጽ

ከዘፈን ድምጽ ይሻላል; ጎዘንና ልቅሶ እግዚአብሔርን መፍራት በእነርሱ ዘንድ ቢኖር ከመዝሙርና ከደስታ ድምፅ ይሻላልና።

49 ልጄ ሆይ! በእጅህ ያለው የእንቁራሪት ጭን በባልንጀራህ ማሰሮ ውስጥ ካለ ዝይ ይሻላል። በአጠገብህም ያለ በግ ከሩቅ በሬ ይሻላል። እና በእጅህ ያለች ድንቢጥ ከሚበርሩ ሺህ ድንቢጦች ትበልጣለች። የሚሰበሰበው ድህነትም ከብዙ ሲሳይ ከመበተን በላጭ ነው። እና ሕያው ቀበሮ ከሞተ አንበሳ ይሻላል; እና አንድ ፓውንድ ሱፍ ከአንድ ፓውንድ ሀብት ይሻላል, እኔ ወርቅና ብር ማለት ነው; ወርቁና ብሩ በምድር ውስጥ ተደብቀውና ተሸፍነው አይታዩምና። ነገር ግን ሱፍ በገበያው ውስጥ ይኖራል እና ይታያል, እና ለበሰው ውበት ነው.

50 ልጄ ሆይ! ትንሽ ሀብት ከተበታተነ ሀብት ይሻላል።

51 ልጄ ሆይ! ሕያው ውሻ ከሞተ ድሀ ይሻላል።

52 ልጄ ሆይ! ጽድቅን የሚያደርግ ድሀ በኃጢአት ከሞተ ባለጠጋ ይሻላል።

53 ልጄ ሆይ! በልብህ ውስጥ ቃል ጠብቅ, እና ለአንተ በጣም ይሆናል, እና ተጠንቀቅ የጓደኛህን ሚስጥር ከመግለጽህ.

54 ልጄ ሆይ! በልብህ እስክትስማማ ድረስ ቃል ከአፍህ አይውጣ። በተከራካሪዎችም መካከል አትቁም፤ ምክንያቱም ከክፉ ቃል ጠብ ይመጣል፥ ከጥልም ጦርነት ይመጣል፥ ከጦርነትም ሰልፍ ይመጣል፥ አንተም እንድትመሰክር ትገደዳለህ። ነገር ግን ከዚያ ሩጡና አርፉ።

55 ልጄ ሆይ! ከራስህ በላይ የሚበረታውን ሰው አትቃወመው ነገር ግን ታጋሽ መንፈስን፣ ጽናትን እና ቅን ምግባርን ያዝ፤ ከዚህ የበለጠ ጥሩ ነገር የለምና።

56 ልጄ ሆይ! የመጀመሪያ ጓደኛህን አትጥላ ፣ ሁለተኛው አይቆይምና።

57 ልጄ ሆይ! ድሀውን በመከራው ጎብኘው በሱልጣኑም ፊት ተናገር ከአንበሳ አፍ ታድነው ዘንድ ትጋ።

58 ልጄ ሆይ! በጠላትህ ሞት ደስ አይበልህ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ባልንጀራህ ትሆናለህና የሚሳለቅብህንም አክብረህ አክብረው ሰላምታም ከእርሱ ጋር ሁን።

59 ልጄ ሆይ! ውኃ በሰማይ ጸንቶ ቢቆም ጥቁርም ቁራ ቢነጣ ከርቤም እንደ ማር ቢጣፍጥ ደንቆሮዎችና ደንቆሮዎች ማስተዋልና ጥበበኞች ይሆናሉ።

60 ልጄ ሆይ! ጠቢብ ልትሆን ብትወድ ምላስህን ከሐሰት እጅህንም ከስርቆት ዓይንህም ክፋትን ከማየት ከልክል። ከዚያም ጥበበኛ ትባላለህ።

61 ልጄ ሆይ! ጠቢብ በበትር ይመታህ፥ ሰነፍ ግን ጣፋጭ መድኃኒት አይቀባህ። በጉብዝናህ ትሑት ሁን በእርጅናህም ትከብራለህ።

62 ልጄ ሆይ! ሰውን በኃይሉ ዘመን፥ ወንዝንም በጎርፍ ጊዜ አትቃወሙት።

63 ልጄ ሆይ! ለሚስት ሰርግ አትቸኩል፤ መልካም ሆኖ ከተገኘ፡ - ጌታዬ ሆይ፥ አዘጋጅልኝ ትላለች። ታምሞ ከተገኘ ለእርሱ መንስኤ የሆነውን ሰው ትገምታለች።

64 ልጄ ሆይ! በልብሱ የተዋበ ማንም ሰው በንግግሩ አንድ ነው; በልብሱም ክፉ መልክ ያለው እርሱ ደግሞ በንግግሩ አንድ ነው።

65 ልጄ ሆይ! ሰርቀህ እንደ ሆንህ ለሱልጣኑ አሳውቀው እና ከሱ እንድትድን ከሱ ክፍል ስጠው፤ ያለበለዚያ ምሬትን ትታገሳለህና።

66 ልጄ ሆይ! እጁ የጠገበውንና የጠገበውን ሰው ወዳጅ ፍጠር፤ እጁም ከተዘጋችና ከተራበ ሰው ጋር አትወዳጅ።

67 ንጉሱም ሆነ ሰራዊቱ አስተማማኝ የማይሆኑባቸው አራት ነገሮች አሉ፡ በቪዚየር ጭቆና፣ እና በመጥፎ መንግስት፣ እና የፍላጎት መዛባት እና በርዕሰ-ጉዳዩ ላይ አምባገነንነት። አራትም የማይሰወሩ ናቸው፤ አስተዋዮችና ሰነፎች ባለጠጎችና ድሆች ናቸው።

ምዕራፍ 3

አኪካር በመንግስት ጉዳዮች ንቁ ተሳትፎ ጡረታ ወጣ። ንብረቱን ለከዳተኛው የወንድሙ ልጅ አሳልፎ ይሰጣል። የማያመሰግነው ፕሮፍላይት ወደ ቀጣሪነት የሚቀየርበት አስደናቂ ታሪክ እነሆ። አኪካርን ለማጣመር የተደረገ ብልህ ሴራ የሞት ፍርድ ተፈረደበት። በግልጽ የአኪካር መጨረሻ።

፩ ሃይቃር እንደዚህ ተናገረ፣ እናም የእህቱን ልጅ ናዳንን እነዚህን ትእዛዛት እና ምሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ፣ ሁሉንም እንደሚጠብቃቸው አሰበ፣ እናም ድካምን፣ ንቀትንና መሳለቂያን እንደሚያሳየው አላወቀም።

2 ከዚያም ሃይቃር በቤቱ ተቀምጦ ንብረቱን ሁሉ ለናዳንም ባሪያዎቹንም ሴቶች ባሪያዎቹንም ፈረሶቹንም ከብቶቹንም ያተረፈውንም ሁሉ ሰጠው። እና የመጨረቻ እና የመከልከል ኃይል በናዳን እጅ ውስጥ ቀርቷል.

3 ሐይቄርም በቤቱ አርፎ ተቀምጦ ተቀመጠ፤ በየጊዜውም ሄቄር ሄዶ ንጉሡን አክብሮ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

4 ናዳንም የመግዛትና የመከልከል ኃይሉ በእጁ እንዳለ ባወቀ ጊዜ የሃይቃርን ቦታ ናቀው፥ ተሳለቀበትም፥ በተነሣውም ጊዜ ሁሉ፡ —አጎቴ ሐይቅር በርሱ ዘንድ ነው፤ እና አሁን ምንም አያውቅም.'

5፤ ባሪያዎቹንና፡ ሴቶችንም፡ መታ፥ ፈረሶቹንና፡ ግመሎችንም፡ መሸጥ፡ አጎቱም፡ ሃይቃር፡ ያለውን፡ ኹሉ፡ ያበዘበዝ፡ ዠመረ።

፮ ሐይቄርም ለአገልጋዮቹና ለቤተሰቡ እንዳልራራ ባየ ጊዜ ተነሥቶ ከቤቱ አሳደደው፥ ንብረቱንና ስንቅውንም እንደበተን ለንጉሡ ላከ።

7 ንጉሡም ተነሥቶ ናዳንን ጠርቶ፡ — ሐይቄር በደኅና በተቀመጠ ጊዜ በገንዘቡና በቤተ ሰቡ ወይም በንብረቱ ላይ ማንም አይገዛም፡ አለው።

8 የናዳንም እጅ ከአኅቱ ከሃይቃርና ከንብረቱ ሁሉ ተነሥቶአል፤ በዚህ ጊዜም አልገባም አልወጣም፥ ሰላምም አልሰጠውም።

9 ከዚያም ሃይቄር ከእህቱ ልጅ ከናዳን ጋር ስለ ድካሙ ተጸጸተ፣ እናም በጣም ማዘኑን ቀጠለ።

10 ለናዳንም ቤኑዘርዳን የሚባል ታናሽ ወንድም ነበረው፤ ሃይቃርም በናዳን ፈንታ ወደ ራሱ ወሰደው፥ አሳደገውም፥ በክብርም አከበረው። ያለውንም ሁሉ አሳልፎ ሰጠው በቤቱም ላይ ሾመው።

11 ናዳንም የሆነውን ነገር ባወቀ ጊዜ በቅናት እና በቅናት ያዘው፥ ለሚጠይቁትም ሁሉ ማጉረምረም ጀመረ፥ በአኅቱም ሄይኩር እንዲህ ሲል ይሳለቅበት ጀመር፡ — አኅቴ ከቤቱ አሳደደኝ፥ እናም ከእኔ ይልቅ ወንድሜን መረጥኩ፤ ነገር ግን ልዑል እግዚአብሔር ሥልጣንን ከሰጠኝ የመታረድን ክፉ ነገር አመጣበታለሁ።

12 ናዳንም ስለ መሰናክል ሊፈጥርበት ያለውን ነገር አሰላሰለ። ከጥቂት ጊዜም በኋላ ናዳን በልቡ ገለበጠው፥ ለፋርስም ንጉሥ ጠቢቡ ሻህ ልጅ ለአኪሽ እንዲህ ሲል ደብዳቤ ጻፈ።

13 ሰላምና ጤና ብርታትም ክብርም ከአሦር ንጉሥ ከሰናክሬም ከአገልጋዩም ከጸሐፊውም ከሃይቃር ለአንተ፥ ታላቅ ንጉሥ ሆይ! በእኔና በአንተ መካከል ሳንቲም ይሁን።

14 ይህችም ደብዳቤ በደረሰህ ጊዜ ተነሥተህ ወደ ንስርሪን ሜዳ ወደ አሦርም ወደ ነነዌም ፈጥነህ ብትሄድ መንግሥቱን ያለ ጦርነትና ያለ ሰልፍ አሳልፌ እሰጥሃለሁ።

15 ደግሞም ሌላ ደብዳቤ ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን በሃይቃር ስም ጻፈ። "ኃያል ንጉሥ ሆይ፥ በእኔና በአንተ መካከል ሰላም ይሁን!

16 ይህ መልእክት ወደ አንተ በመጣች ጊዜ ተነሥተህ ወደ አሦርና ወደ ነነዌ ወደ ንስርሪን ሜዳ ብትሄድ መንግሥቱን ያለ ጦርነትና ያለ ጦርነት አሳልፌ እሰጥሃለሁ።

17 የናዳንም ጽሕፈት እንደ አኅቱ ሐይቅር ጽሕፈት ነበረ።

18 ሁለቱን ደብዳቤዎች አጣጥፎ በአኅቱ በሃይቃር ማኅተም አተማቸው። ነገር ግን በንጉሥ ቤተ መንግሥት ውስጥ ነበሩ።

19 ከዚያም ሄዶ ከንጉሡ ለአኅቱ ለሃይቃር ደብዳቤ ጻፈ፡ — ሰላምና ጤና ለቪዚዬር፣ ለጸሐፊዬ፣ ለቻንስለርዬ ለሃይቃር።

20 ሃይቃር ሆይ፣ ይህ ደብዳቤ ወደ አንተ ስትደርስ፣ ከአንተ ጋር ያሉትን ወታደሮች ሁሉ ሰብስብ፣ በአለባበስና በቁጥርም የተሟሉ ይሁኑ፣ በአምስተኛውም ቀን በኒስርሪን ሜዳ አምጣቸው።

21 በዚያም ወደ አንተ ስመጣ ስታየኝ ፈጥነህ ሠራዊቱ ከእኔ ጋር እንደሚዋጋ ጠላት አድርጎ እንዲነሣብኝ አድርግ፤ የግብፅ ንጉሥ የፈርዖን መልእክተኞች ከእኔ ጋር አሉኝና የኛን ብርታት ያያሉ እነርሱ ጠላቶቻችን ናቸውና ይጠሉናልና ሠራዊትን ይፍሩን።

22 ከዚያም ደብዳቤውን አትሞ ከንጉሡ ባሪያዎች በአንዱ ወደ ሃይቃር ላከው። የጻፈውንም ሌላ ደብዳቤ ወስዶ በንጉሡ ፊት ዘረጋው፥ አነበበውም፥ ማኅተሙንም አሳየው።

23 ንጉሡም በደብዳቤው ውስጥ ያለውን በሰማ ጊዜ በታላቅ ጭንቀት ደነገጠ በታላቅና ጽኑ ቍጣም ተቄጣ፡ — ወይኔ ጥበቤን አሳይቻለሁ! እነዚህን ደብዳቤዎች ለጠላቶቼ የጻፈው ሃይቅርን ምን አደረግሁ? ይህ ለርሱ ባደረግሁት ጥቅም ከርሱ ዘንድ ዋጋዬ ነውን?

24 ናዳንም። ንጉሥ ሆይ፥ አትዘን! አትናደድ፤ ነገር ግን ወደ ንስርሪን ሜዳ እንሂድና ታሪኩ እውነት እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ እንይ።

25 ናዳንም በአምስተኛው ቀን ተነሥቶ ንጉሡንና ወታደሮቹን አገልጋዩንም ወሰደ፥ ወደ ምድረ በዳም ወደ ንሥሪን ሜዳ ሄዱ። ንጉሡም አየ፥ እነሆም! ሃይቃር እና ሰራዊቱ ተሰልፈው ነበር።

26 ሐይቃርም ንጉሡ በዚያ እንዳለ ባየ ጊዜ ናዳን የቄፈረለትን ጉድጓድ አላወቀም፥ ቀረበና ሠራዊቱን እንደ ጦር እንዲዘምቱና በደብዳቤው እንደ ተገኘ ንጉሡን እንዲወጉ ምልክት ሰጠ። እሱን።

፳፯ እናም ንጉሱ የሃይቃርን ድርጊት ባየ ጊዜ በጭንቀት፣ በፍርሃትና በጭንቀት ያዘው፣ እናም በታላቅ ቁጣ ተቆጣ።

28 ናዳንም፡- ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፥ አይተሃልን? ይህ ወራዳ ምን አደረገ? ነገር ግን አትቄጣ፥ አትዘን፥ አትታመም፥ ነገር ግን ወደ ቤትህ ሂድ፥ በዙፋንህም ላይ ተቀመጥ፥ ሃይካርንም ታስሬ በሰንሰለት ታስሬ ወደ አንተ አመጣለሁ፥ ጠላትህንም ያለ ድካም ከአንተ አባርራለሁ አለው።

29 ንጉሡም ስለ ሃይቃር ተቆጥቶ ወደ ዙፋኑ ተመለሰ፥ በእርሱም ምንም አላደረገም። ናዳንም ወደ ሃይቃር ሄዶ፡ - ‘ዋላህ፣ አኅቴ ሆይ! ንጉሡ በታላቅ ደስታ በአንተ ደስ ይለዋል፤ ያዘዘህን ስላደረግህ አመሰግንሃለሁ።

30 አሁንም ጭፍሮቹን ወደ ሥራቸው እንድታሰናብት እና እጆችህም ከኋላህ ታስረህ እግርህም ታስረህ ወደ እርሱ እንድትመጣ የፈርዖን መልእክተኞች ይህን

እንዲያዩ ንጉሡም እንዲነግሥህ ወደ አንተ ልከኛል። በነሱና በንጉሣቸውየ ተፈራ።

31፤ ለሃይቄርም፡ መለሰ፡ እንዲህም፡ አለ፡ መስማት፡ መታዘዝ፡ ነው። ወዲያውም ተነሥቶ እጆቹን ከኋላው አስሮ እግሩን በሰንሰለት አስሮ።

32ናዳንም ወሰደው፥ ከእርሱም ጋር ወደ ንጉሡ ሄደ። ሃይቃርም ወደ ንጉሡ ፊት በገባ ጊዜ በምድር ላይ ሰገደለት እና ለንጉሡ ስልጣን እና የዘላለም ህይወት ተመኘ።

33ንጉሡም፣ ‘ሃይቃር ሆይ፣ ፀሐፊዬ፣ የጉዳዬ ገዥ፣ ቻንስለር፣ የአገሬ ገዥ፣ በዚህ አስቀያሚ ሥራ የከፈልከኝ ምን ክፉ እንዳደረግሁብህ ንገረኝ’ አለ።

34 እነርሱም በጽሕፈትና በማኅተሙ የተጻፉትን ደብዳቤዎች አሳዩት። ሐይቃርም ይህንን ባየ ጊዜ እጆቹ ተንቀጠቀጡ እና አንደበቱ በአንድ ጊዜ ታሰረ፣ እናም ከፍርሃት የተነሳ ምንም መናገር አልቻለም። ነገር ግን ራሱን ወደ ምድር ሰቅሎ ዲዳ ሆነ።

35 ንጉሡም ይህን ባየ ጊዜ ነገሩ ከእርሱ እንደ ሆነ አወቀ፥ ወዲያውም ተነሥቶ ሄቅርን እንዲገድሉት ከከተማይቱም ውጭ አንገቱን በሰይፍ ይመቱት ዘንድ አዘዘ።

36ናዳንም ጮኸ እንዲህም አለ፡ -‘ሃይቃር ሆይ! ይህን በንጉሡ ላይ ባደረገው ነገር ማሰላሰልህ ወይም ኃይልህ ምን ይጠቅመሃል?

37 እንዲህ ይላል ባለ ታሪክ። የሰይፉም ስም አቡ ሳሚክ ነበር። ንጉሡም እንዲህ አለው፡ -አንተ ሰይፈኛ! ተነሥተህ ሂድ፥ የሃይቄርንም አንገት በቤቱ ደጃፍ ላይ ስጠህ፥ መቶ ክንድ ያለውን ራሱን ከአካሉ ላይ ጣል አለው።

38 ሃይቃርም በንጉሡ ፊት ተንበርክኮ። ጌታዬ ንጉሡ ለዘላለም ይኑር። ልትገድለኝ ብትወድስ ምኞትህ ይፈጸም። ኃጢአተኛ እንዳልሆንኩ አውቃለሁ፥ ነገር ግን ክፉው ሰው ስለ ኃጢአቱ መልስ እሰጥ ዘንድ ነው። ነገር ግን ጌታዬ ንጉሥ ሆይ! ከአንተና ከወዳጅነትህ ጋር እለምንሃለሁ፤ ሰይፍ የሚይዘው ሰው ሥጋዬን ለባሮቼ እንዲሰጥ፣ እንዲቀብሩኝ፣ ባሪያህም የአንተ መሥዋዕት ይሁን።

39 ንጉሡም ተነሥቶ ሰይፉን የፈለገውን ያደርግበት ዘንድ አዘዘው።

40 ወዲያውም ባሪያዎቹን ሃይካርንና ሰይፉን ወስደው ራቁታቸውን እንዲገድሉት ከእርሱ ጋር እንዲሄዱ አዘዛቸው።

41 ሐይቄርም እንዲገደል ባወቀ ጊዜ ወደ ሚስቱ ላከ እንዲህም አላት። ከመሞቴ በፊት ያለቅሱልኝ ዘንድ ሐር።

42 ለሰይፉዊና ለአገልጋዮቹም ገበታ አዘጋጂ። እንዲጠጡም ብዙ የወይን ጠጅ ቀላቅሉባት።

43 እርስዋም ያዛትን ሁሉ አደረገች። እሷም በጣም ጥበበኛ፣ ብልህ እና አስተዋይ ነበረች። እና ሁሉንም ጨዋነት እና ትምህርት አንድ አደረገች።

44 የንጉሡና የሰይፉ ሹም ጦር በመጡ ጊዜ ጠረጴዛውን፣ ወይኑንና የተንደላቀቀውን ወይን ጠጅና የተንቆጠቆጡ እንቁላሎች ተዘጋጅቶ አገኙ፣ እናም እስኪጠጡና እስኪሰክሩ ድረስ መብላትና መጠጣት ጀመሩ።

45፤ ሃይቃርም፡ ሰይፉን፡ ከሕዝቡ፡ ለይቶ፡ ወስዶ፡ እንዲህ፡ አለ፡ አቡነ
ሳሚቅ፡ ሆይ፡ ንጉሥ፡ የሰናክሬም፡ አባት፡ ሰርሐዶም፡ ሊገድኽ፡ በፈለገ፡ ጊዜ፡ እኔ፡ ወስጄ፡ እስከ፡ አንድ፡ ስፍራ፡ ሸሸግኹ፡ አታውቁ ምን፡ አለ። የንጉሡ ቁጣ በረደ እና ጠየቀህ?

46 ወደፊቱም በገባሁህ ጊዜ በአንተ ሐሤት አደረገ፤ አሁንም ያደረግሁልህን ቸርነት አስብ።

47 ንጉሡም ስለ እኔ እንደሚጸጸት እና በመገደሌም በታላቅ ቁጣ እንደሚናደድ አውቃለሁ።

48 በደለኛ አይደለሁምና በፊቱም በቤተ መንግሥቱ ባቀረብከኝ ጊዜ ብዙ ሀብት ታገኛለህ፤ የእኅቴም ልጅ ናዳን እንዳታለለኝ ይህንም ክፉ ሥራ በእኔ ላይ እንዳደረገ እወቅ። ንጉሡ ስለ ገደለኝ ይጸጸታል; እና አሁን በቤቴ አትክልት ውስጥ ጓሮ አለኝ, እና ማንም አያውቅም.

49 በውስጧ በሚስቴ ዕውቀት ሰውረኝ። እና እኔ በእስር ቤት ውስጥ መገደል የሚገባው ባሪያ አለኝ።

50 አምጡትና ልብሴን አልብሱት፥ አገልጋዮቹም ከሰከሩ በኋላ ይገድሉት ዘንድ እዘዛቸው። የሚገድሉት ማን እንደሆነ አያውቁም።

51 ከሥጋውም መቶ ክንድ ያለውን ራሱን ጣል፥ ሥጋውንም ለባሮቼ እንዲቀብሩት ስጡ። ከእኔ ጋርም ታላቅ ሀብት አከማችተሃል።

52 ሰይፈውም ሃይቃር እንዳዘዘው አደረገ፥ ወደ ንጉሡም ሄዶ፡ —ራስህ ለዘላለም ይኑር፡ አለው።

53 የሃይቃርም ሚስት በየሳምንቱ በየሳምንቱ በተደበቀበት ቦታ ታወርድለት ነበር፤ ከራሷ በቀር ማንም አያውቅም ነበር።

፶፬ እናም ታሪኩ ተነገረ እና ተደጋግሞ በየቦታው ተሰራጨ፣ ሄይቄር ጠቢብ እንዴት እንደ ተገደለ እና እንደ ሞተ፣ እናም የዚያች ከተማ ሰዎች ሁሉ አለቀሱለት።

55፤ አለቀሱምም፡ -ወዮልህ ሐይቃር ሆይ! እና ለትምህርትህ እና በትህትናህ! ስለ አንተ እና ስለ እውቀትህ እንዴት ያሳዝናል! እንደ አንተ ያለ ሌላ የት ይገኛል? አንተን ሊመስልህ አንተን የሚመስል አስተዋይ፥ የተማረ፥ ቦታህን ይሞላ ዘንድ አስተዋይ፥ የተማረ ሰውስ ወዴት ይኖራል?

፶፮ ነገር ግን ንጉሡ ስለ ሃይቃር ይጸጸት ነበር፣ እና ንስሃው ምንም አልጠቀመውም።

57 ናዳንንም ጠርቶ፡ — ሂድ፥ ጓደኞችህን ከአንተ ጋር ይዘህ ለአጎትህ ሄቁርን አልቅስለት፥ አልቅስለትም፥ እንደ ልማዱም አልቅስለት፥ ለመታሰቢያውም ክብር እየሰጠህ አልቅስለት፡ አለው።

58 ናዳን ግን ሰነፎቹ፣ አላዋቂው፣ ልቡ የደነደነ፣ ወደ አጎቱ ቤት በሄደ ጊዜ፣ አላለቀሰምም፣ አላዘነም፣ አላለቀሰምም፣ ነገር ግን ልበ-ቢሶችንና ጨካኞችን ሰዎች ሰብስቦ መብላትና መጠጣት ጀመረ።

59 ናዳንም የሃይቃርን ባሪያዎች እና ባሪያዎች ይይዝ ጀመር፣ አሰራቸውም አሠቃያቸውም እና በከባድ ድርቀት ጠጣቸው።

60 እንደ ልጅዋ ያሳደገችውን የአጎቱን ሚስት አላከበረም፤ ነገር ግን ከእርሱ ጋር ኃጢአት እንድትሠራ ፈለገ።

61 ኸይቃር ግን ተደብቆ ተቄረጠ፣ የባሪያዎቹንና የጎረቤቶቹን ልቅሶ ሰምቶ፣ መሐሪ የሆነውን ልዑል አምላክን አመሰገነ፣ አመሰገነም፣ ሁልጊዜም ይጸልይ ነበር፣ ወደ ልዑል እግዚአብሔርም ይለምን ነበር። .

62 ሰይፊውም በመሸሸጊያው መካከል ሳለ ከጊዜ ወደ ጊዜ ወደ ሃይቃር ይመጣ ነበር፤ ሃይቃርም መጥቶ ለመነው። አጽናናውም ነጻ እንዲያወጣውም ተመኘው።

63፤ ጠቢቡ ሃይካርም እንደ ተገደለ በሌሎች አገሮች በተነገረ ጊዜ፡ ነገሥታቱ ሁሉ አዝነው ንጉሡን ሰናክሬምን ናቁት፥ እንቆቅልሾችን በሚፈታው በሃይቃርም ላይ አለቀሱ።

ምዕራፍ 4

"የሰፊንክስ እንቆቅልሾች" በእውነት አኪካር ምን ሆነ?የእሱ መመለስ.

1 የግብፅም ንጉሥ ሃይቃር እንደ ተገደለ ባወቀ ጊዜ ያን ጊዜ ተነሥቶ ለንጉሥ ሰናክሬም ደብዳቤ ጻፈ፥ በእርሱም ላይ ስለ እኛ የምንመኘውን ሰላምና ጤና ብርታትና ክብርም አሳሰበው። የምወደው ወንድሜ ንጉሥ ሰናክሬም።

2 በሰማይና በምድር መካከል ግንብ ለመሥራት ፈልጌ ነበር፣ እናም ለእኔ ትሰራልኝ ዘንድ ጥበበኛ፣ ብልህ ሰው እንድትልክልኝ እና ጥያቄዎቼን ሁሉ ትመልስልኝ ዘንድ፣ እናም ግብርና የአሥር የጉምሩክ ቀረጥ ለሦስት ዓመት።

3 ከዚያም ደብዳቤውን አትሞ ወደ ሰናክሬም ላከው።

4 ወስዶ አነበበና ለአገልጋዮቹና ለመንግሥቱ መኳንንት ሰጠ፤ እነርሱም አደነቁና አፈሩ፤ በታላቅም ቍጣ ተቄጣ፥ እንዴትም ሊያደርግ እንደሚገባው ግራ ገባ።

5፤ ሽማግሌዎችንና፡ ሊቃውንትን፡ ጠቢባንንና፡ ፈላስፋዎችን፡ ጠንቋዮችንና፡ አስማተኞችን፥ በአገሩም፡ የነበሩትን፡ ኹሉ፡ ሰበሰበው፥ ደብዳቤውንም አነበባቸው፥ እንዲህም አላቸው። ወደ ግብፅ ንጉሥ ፈርዖን ሄደህ ጥያቄዎቹን መለስለት?

6፤ እነርሱም፡- ጌታችን፡ ንጉሥ፡ ሆይ! በመንግሥትህ ውስጥ እነዚህን ጥያቄዎች ከሃይቃር በቀር የሚያውቅ እንደሌለ እወቅ።

7 እኛ ግን የእህቱ ልጅ ናዳን ካልሆነ በቀር በዚህ ምንም ጥበብ የለንም፤ ጥበቡንና ትምህርቱን ዕውቀቱንም ሁሉ አስተምሮታል። ይህን የጠነከረ ቋጠሮ ሊፈታ ወደ አንተ ጥራ።

8 ንጉሡም ናዳንን ጠርቶ፡ — ይህን ደብዳቤ ተመልከት በውስጡም ያለውን ተረዳ፡ አለው። ናዳንም ባነበበ ጊዜ፡ -‘ጌታዬ ሆይ!በሰማይና በምድር መካከል ግንብ ሊሠራ የሚችል ማን ነው?

፱ እናም ንጉሱ የናዳንን ንግግር በሰማ ጊዜ በታላቅ ሀዘን አዘነ፣ እናም ከዙፋኑ ወረደ እና በአመድ ላይ ተቀመጠ፣ እና ስለ ሃይቃር ማልቀስ እና ማልቀስ ጀመረ።

10 «አዘኔ ሆይ! ምስጢሩንና እንቆቅልሹን የማታውቀው ሃይቅር ሆይ!ወዮልኝ ሃይቃር ሆይ! የአገሬ መምህርና የመንግሥቴ ገዥ ሆይ፣ የአንተን ዓይነት ከየት አገኛለሁ? ሀይቅር ሆይ የሀገሬ መምህር ሆይ ወዴት ልዘርልህ? ወዮልኝ ለአንተ!እንዴት አጠፋሁህ!እና ያለ እውቀት፣ ያለ ሃይማኖት፣ ያለ ወንድነት የሞኝ ልጅ ንግግር አዳመጥኩ።

11 አህ!እና እንደገና አህ ለራሴ!ለአንድ ጊዜ ብቻ ሊሰጠኝ ይችላል?የመንግሥቴንም እኩሌታ እሰጠዋለሁ።

12 ይህ ለእኔ ከወዴት ነው?አህ ሃይከር!አንድ ጊዜ ብቻ ላይህ ዘንድ፥ ትኰረትሽንም ወደ አንተ እወድ ዘንድ።

13 አህ! ሀዘኔ ለአንተ ለዘላለም! ሃይቃር ሆይ፣ እንዴት ገደልኩህ!የነገሩንም ፍጻሜ እስካላየሁ ድረስ በአንተ ጉዳይ አልዘገየሁም።

14 ንጉሡም ሌሊትና ቀን እያለቀሰ ሄደ። ሰይፈኛውም የንጉሱን ቁጣና በሃይቃር ላይ ያለውን ሀዘን ባየ ጊዜ ልቡ ወደ እሱ አዘነ፣ ወደ ፊትም ቀረበና እንዲህ አለው።

15 ‘ጌታዬ ሆይ! ራሴን እንድንቆርጡ ባሪያዎችህን እዘዝ አለው። ከዚያም ንጉሱ፡ -ወዮልህ አቡነ ሳሚቅ፥ ጥፋትህ ምንድር ነው?

16 ሰይፊውም እንዲህ አለው፡ — ጌታዬ ሆይ! የጌታውን ቃል የሚቃወም ባሪያ ሁሉ ይገደላል፥ እኔም ትእዛዝህን ተቃርኛለሁ።

17 ንጉሡም። ወዮልህ አቡነ ሳሚክ ሆይ ከትእዛዜ ጋር የሚጻረር ምን አደረግህ?

18 ሰይፊውም እንዲህ አለው፡ — ጌታዬ ሆይ! ኸይቃርን እንድገድል አዘዝከኝ፤ በርሱም ላይ ተጸጽተህ እንደምትመለስና እርሱ እንደተበደለ አወቅሁ፤ በአንድ ቦታም ደበቅኩት። ከባሮቹም አንዱን ገድዬአለሁ።

ጉድጓድ፥ ብታዝዘኝም እርሱን ወደ አንተ አመጣዋለሁ።

19 ንጉሡም። ወዮልህ አቡ ሳሚክ ሆይ! አፌዘህብኛለህ እኔም ጌታህ ነኝ አለው።

20 ሰይፈውም እንዲህ አለው። ሃይቃር ደህና እና ሕያው ነው። '

21፤ ንጉሡም፡ ይህን፡ ነገር፡ በሰማ፡ ጊዜ፡ ነገሩን፡ አወቀ፥ ራሱም፡ ዋኘ፥ ከደስታም የተነሣ፡ ደከመ፥ ሃይቃርንም እንዲያመጡአቸው አዘዛቸው።

22 ሰይፉንም፡- አንተ ታማኝ ባሪያ! ቃልህ እውነት ከሆነ ባለጠግነትህ ባደርግልህ ነበር ክብርህንም ከጓደኞችህ ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ አለው።

23 ሰይፈውም ወደ ሃይቃር ቤት እስኪደርስ ድረስ በደስታ ሄደ። የመሸሸጊያውንም በር ከፍቶ ወርዶ ሄይከርን ተቀምጦ እግዚአብሔርን እያመሰገነ እና ሲያመሰግን አገኘው።

24 ጮኾም እንዲህ ሲል ጮኸለት፡ — ሃይካር ሆይ፥ ከሁሉ የሚበልጥ ደስታን፣ ደስታንና ደስታን አመጣለሁ!

25 ሐይቄርም፡- አቡነ ሳሚቅ ሆይ፥ ወሬው ምንድር ነው? ስለ ፈርዖንም ሁሉ ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ነገረው። ከዚያም ወስዶ ወደ ንጉሡ ሄደ።

26 ንጉሱም ባየው ጊዜ በችግር ውስጥ ሆኖ አየው፥ ፀጉሩም እንደ አውሬ ረዘመ፥ ጥፍሩም እንደ ንስር ጥፍር ሲያድግ፥ ሰውነቱም በአፈር የረከሰ ሲሆን፥ የፊቱ ቀለም ተለወጠ እና ጠፍቶ ነበር እናም አሁን እንደ አመድ ሆነ።

27 ንጉሡም ባየው ጊዜ አዘነለትና ወዲያው ተነሥቶ አቅፎ ሳመውና አለቀሰበት እንዲህም አለ፡ — ምስጋና ለእግዚአብሔር ይሁን! ወደ እኔ የመለሰህ ማን ነው?

28 ከዚያም አጽናናው አጽናናውም። መጎናጸፊያውንም አውልቆ በሰይፍ አራጁ ላይ አለበሰው፥ እጅግም አዘነለት፥ ብዙ ሀብትም ሰጠው፥ ሄይከርንም አሳረፈ።

29 ሃይቃርም ንጉሡን፡ — ጌታዬ ንጉሡ ለዘላለም ይኑር። እነዚህ የአለም ልጆች ስራ ናቸው። በእርሱ ላይ እደገፍበት ዘንድ የዘንባባ ዛፍ አበርክሼአለሁ፥ ወደ ጎንም ጐንጉን ወደ ታች ጣለኝ።

30 ነገር ግን ጌታዬ ሆይ! በፊትህ ስለ ተገለጥሁህ፥ ግድ አይስጥህ። ንጉሡም እንዲህ አለው፡ - ምሕረትን ያደረገልህ፣ እንደተበደልክም አውቆ ያዳነህ ከመገደልም ያዳነህ እግዚአብሔር ይባረክ።

31 ነገር ግን ወደ ሙቅ መታጠቢያ ሂድ፥ ራስህንም ተላጭ፥ ጥፍርህንም ቍረጥ፥ ልብስህንም ለውጥ፥ ለራስህም መልካም ታደርግ ዘንድ፥ የፊትህንም ቀለም ታስተካክል ዘንድ አርባ ቀን ያህል ተዝናና። ወደ አንተ ሊመለስ ይችላል።

32 ንጉሡም የከበረ ልብሱን አውልቆ ሄቅርን አለበሰው፤ ሔከርም እግዚአብሔርን አመሰገነ ለንጉሥም ሰገደ፤ ልዑል እግዚአብሔርንም እያመሰገነ ደስ ብሎና ደስ ብሎት ወደ መኖሪያው ሄደ።

33፤ የቤቱም፡ ሰዎች፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ደስ፡ አላቸው፥ ወዳጆቹም፡ በሕይወትም፡ እንደ፡ ኾነ፡ የሰሙም፡ ኹሉ፡ ደግሞ፡ ደስ አላቸው።

ምዕራፍ 5

የ“እንቆቅልሾቹ” ፊደል ለአኪካር ታይቷል። በንስር ላይ ያሉ ወንዶች. የመጀመሪያው "አይሮፕላን" ጉዞ.ወደ ግብፅ ወጣ። አኪካር፣ የጥበብ ሰው መሆን እንዲሁ ቀልድ አለው። (ቁጥር 27)

1 ንጉሡም እንዳዘዘው አደረገ፥ አርባ ቀንም ዐረፈ።

2 የዚያን ጊዜ የግብረ-ሰዶም ልብሱን ለብሶ ወደ ንጉሡ ተቀምጦ ባሪያዎቹም በኋላው በፊቱም ደስ ብሎት ደስ ብሎት ሄደ።

3 የእህቱ ልጅ ናዳን ግን የሆነውን ባወቀ ጊዜ ፍርሃት ያዘው ድንጋጤም ያዘው፥ የሚያደርገውንም ሳያውቅ ደነገጠ።

4 ሐይቄርም አይቶ ወደ ንጉሡ ፊት ገባና ሰላምታ ሰጠው፤ ሰላምታውንም መለሰለት፥ በአጠገቡም አስቀምጦ።

‹የኔ ውድ ሀይቅር! የግብፅ ንጉሥ እንደ ተገደለህ ከሰማ በኋላ ወደ እኛ የላከውን እነዚህን መልእክቶች ተመልከት።

5 አስቄጡን አሸንፈውናል፤ የግብፅ ንጉሥ የላከልንን ግብር ፈርተው ብዙ የአገራችን ሰዎች ወደ ግብፅ ተሰደዱ።

6 ከዚያም ሃይካር ደብዳቤውን ወስዶ አነበበው እና ይዘቱን ተረዳ።

7 ንጉሡንም። ጌታዬ ሆይ፥ አትቄጣ። ወደ ግብፅ እሄዳለሁ፥ መልሱንም ለፈርዖን እመልሳለሁ፥ ይህችንም ደብዳቤ አሳየዋለሁ፥ ስለ ግብሩም እመልስለታለሁ፥ የሸሹትንም ሁሉ እመልሳለሁ። በልዑል እግዚአብሔር ረዳትነት የመንግሥትህም ደስታ ጠላቶችህን አሳፍራለሁ አለው።

8 ንጉሡም ይህን ቃል ከሃይቃር በሰማ ጊዜ በታላቅ ደስታ ሐሤት አደረገ፥ ልቡም ሰፋ፥ ሞገስም ሰጠው።

9፤ ሃይቄርም፡ ንጉሱን፡ እንዲህ፡ ይኽንን፡ ጥያቄ፡ እመረምር፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ለአርባ፡ ቀን፡ እዘገይልኝ፡ አለው። ንጉሡም ይህን ፈቀደ።

10፤ ሃይቄርም፡ ወደ፡ መኖሪያው፡ ኼደ፥ አዳኞችንም ሁለት የንሥር ግልገሎች እንዲይዙት አዘዘ፥ ያዙአቸውም፥ ወደ እርሱም አመጡአቸው፤ የገመድም ጠላፊዎችንም

እያንዳንዳቸው ሁለት የጥጥ ገመድ እንዲሠሩለት አዘዘ። ርዝመታቸውም ሁለት ሺህ ክንድ ሲሆን አናጺዎችን አምጥቶ ሁለት ታላላቅ ሣጥኖችን እንዲሠሩ አዘዘ፥ ይህንም አደረጉ።

11 ከዚያም ሁለት ብላቴኖች ወሰደ፥ በየቀኑም ጠቦቶችን እየሠዋ አሞራዎችንና ልጆቹን እየጠበቀ ያድር ነበር፤ ልጆቹንም በንስሮቹ ጀርባ ላይ እንዲጋልቡ አደረጋቸው፥ በጽኑም ቋጠሮ አስራቸው፥ ገመዱንም ከእግራቸው ጋር አሰረ። ከንስሮችም በየቀኑ በጥቂቱ ወደ ላይ ይውጡ እስከ አሥር ክንድ ርቀው እስኪማሩትም ድረስ። ወደ ሰማይም እስኪደርሱ ድረስ የገመዱን ርዝመት ሁሉ ተነሱ። ወንዶቹ ጀርባቸው ላይ ናቸው. ከዚያም ወደ ራሱ ስባቸው።

12 ሃይቃርም ምኞቱ እንደ ተፈጸመ ባየ ጊዜ ልጆቹን ወደ ሰማይ በተሸከሙት ጊዜ እንዲጮኹ አዘዛቸው።

13 ለንጉሥ ፈርዖን ግንብ እንሠራ ዘንድ ሸክላና ድንጋይ አምጡልን፤ ሥራ ፈትተናልና።

14 ኸይቃርም የቻሉትን ያህል እስከሚደርሱ ድረስ እያሠለጠናቸውና ሲለማመዳቸውም አያውቅም።

15 ትቶአቸውም ወደ ንጉሡ ሄዶ። ሥራው እንደ ፍላጎትህ አልቋል። ተአምራቱን አሳይህ ዘንድ ከእኔ ጋር ተነሣ አለው።

16፤ ንጉሡም፡ ተነሥቶ፡ ከሃይቃር፡ ጋራ፡ ተቀመጠ፥ ወደ፡ ሰፊ፡ ስፍራም፡ ኼደ፥ ንሥሮችንና፡ ልጆቹንም፡ ያመጡ፡ ላከ፤ ሃይከርም፡ አሥሮ፡ እስከ፡ ገመዱ፡ ኹሉ፡ ወደ፡ አየር፡ አወረዳቸው፥ እልልታም ጀመሩ። አስተምሮአቸው ነበር። ከዚያም ወደ ራሱ ስቦ በቦታቸው አኖራቸው።

17፤ ንጉሡና፡ ከርሱም፡ ጋራ፡ ያሉት፡ ታላቅ፡ ድንቅ፡ አደነቁ፡ ንጉሡም፡ ሃይቁርን፡ በዐይኖቹ፡ መካከል፡ ሳመው፡ እንዲህም፡ አለው፡ ወዳጄ፡ ሆይ፡ በሠላም፡ ኺድ። የመንግስቴ ኩራት ሆይ! ወደ ግብፅም ሄደው የፈርዖንን ጥያቄ መልሱ በልዑል እግዚአብሔርም ኃይል አሸንፈው።

18 አሰናበተውም፥ ጭፍሮቹንና ጭፍራውን ጐበዛዝቱንም ንስርንም ወሰደ፥ ወደ ግብፅም መኖሪያ ሄደ። በደረሰም ጊዜ ወደ ንጉሡ አገር ዘወር አለ።

19 የግብፅም ሰዎች ሰናክሬም ከፈርዖን ጋር ይነጋገር ዘንድ ለጥያቄውም መልስ ይሰጥ ዘንድ የሹማምንቱን ሰው እንደ ላከ ባወቁ ጊዜ ወሬውን ወደ ንጉሡ ፈርዖን ነገሩት፤ ወደ እርሱም እንዲያመጡት ከሽማኞቹ ጋር አብረው ላከ። .

20 መጥቶም ወደ ፈርዖን ፊት ገባ፥ ለነገሥታትም እንደሚገባው ሰገደለት።

21፤ ርሱም፡- ጌታዬ፡ ንጉሥ፡ ሆይ! ሰናክሬም ንጉሥ በብዙ ሰላምና ኃይል በክብርም ሰላምታ ያቀርብልሃል።

22 ጥያቄህን እመልስልህ ዘንድ ምኞትህንም ሁሉ እፈጽም ዘንድ ከባሪያዎቹ አንዱ የሆንኩን ልኮኛል፤ በንጉሡ መካከል ግንብ የሚሠራልህን ሰው ከጌታዬ ከንጉሡ እፈልግ ዘንድ ልከሃልና። ሰማይና ምድር።

23 እኔም በልዑል አምላክ ረድኤት በታላቅ ሞገስህም በጌታዬም በንጉሡ ኃይል እንደ ወደድህ እሠራልሃለሁ።

24 ነገር ግን ጌታዬ ንጉሥ ሆይ! ስለ ግብፅ ግብር ሦስት ዓመት ያህል የተናገርኸው፤ የመንግሥትም ጽናት ጽኑ ፍርድ ነው፤ ብታሸንፍም፥ እጄም ለአንተ መልስ ለመስጠት ችሎታ ከሌለው፥ ጌታዬ ንጉሠ ነገሥቱ ይልክሃል። የጠቀስካቸው ግብሮች.

25 ለጥያቄዎችህም መልስ ብሰጥህ የነገርኸውን ለጌታዬ ለንጉሥ ትልክ ዘንድ ይቀራል።

26 ፈርዖንም ያን ቃል በሰማ ጊዜ በመላሱ ነፃነትና በንግግሩ መልካምነት ተደነቀ።

27 ንጉሡ ፈርዖንም። ስምህ ማን ነው? ባሪያህ አቢቃም ነኝ፥ እኔም ከንጉሥ ሰናክሬም ጉንዳኖች አንዲት ታናሽ ጉንዳን ነኝ አለ።

28፤ ፈርዖንም።

29፤ ሃይቁርም፡- ጌታዬ፡ ንጉሥ፡ ሆይ! በልቡናህ ያለውን እፈጽም ዘንድ ወደ ልዑል እግዚአብሔርን እሻለሁ፤ እግዚአብሔር ብርቱዎችን እንዲያሳፍር ከደካሞች ጋር ነውና።

30፤ ፈርዖንም፡ ለአቢቃም፡ መኖሪያ፡ እንዲያዘጋጁለት፡ አዘዘ፥ እህልና፡ ሥጋና፡ ጠጣው፡ የሚፈልገውንም፡ ኹሉ፡ እንዲሰጡት፡ አዘዘ።

31፤ ከዚያም፡ በኋላ፡ ከሦስት፡ ቀን፡ በኋላ፡ ፈርዖን፡ ሐምራዊና፡ ቀይ፡ ልብስ፡ ልብሶ፡ በዙፋኑ፡ ላይ፡ ተቀመጠ፥ የግዛቱ፡ መኳንንትም፡ ኹሉ፡ እጃቸውን፡ ተያይዘው፡ ቆሙ፡ እግራቸውም፡ ተጠጋ፡ ራሶቻቸውም፡ አጎነበሱ።

32 ፈርዖንም አቢቃምን እንዲያመጣው ላከ፥ በቀረበውም ጊዜ በፊቱ ሰገደ፥ በፊቱም ምድር ሳመው።

33 ንጉሡም ፈርዖን እንዲህ አለው፡ — አቢቃም ሆይ፥ እኔ ማንን እመስላለሁ? የመንግሥቴም መኳንንት ማንን ይመስላሉ።

34፤ ሃይቁርም፡ አለው፡- ጌታዬ፡ ዘመድ፡ ሆይ፡ እኔ፡ አንተ፡ እንደ፡ ቤል፡ ጣዖት፡ ነኽ፥ የመንግሥትኽም፡ ታላላቆች፡ እንደ ባሪያዎቹ፡ ናቸው።

35 እርሱም። ሂድና ነገ ወደዚህ ተመለስ አለው። ስለዚህ ሃይካር ንጉስ ፈርዖን እንዳዘዘው ሄደ።

36፤ በነገውም፡ ሃይቃር፡ ወደ፡ ፈርዖን፡ ፊት፡ ገባ፥ ሰገደም፥ በንጉሡም፡ ፊት፡ ቆሙ።

ፈርዖንም ቀይ ቀለም ለብሶ ነበር፤ መኳንንቱም ነጭ ልብስ ለብሰው ነበር።

37፤ ፈርዖንም፡ አቢቃም፡ ሆይ፥ እኔ፡ ማንን፡ ነኝ፧ አለው። የመንግሥቴም መኳንንት ማንን ይመስላሉ።

38፤ አቢቃምም፡- ጌታዬ ሆይ! አንተ እንደ ፀሐይ ነህ፥ ባሪያዎችህም እንደ ጨረሮችዋ ናቸው። ፈርዖንም። ወደ መኖሪያህ ሂድ፥ ነገም ወደዚህ ና አለው።

39፤ ፈርዖንም፡ አደባባዩን፡ ጥሩ፡ ነጭ እንዲለብሱ፡ አዘዘ፡ ፈርዖንም፡ እንደነርሱ፡ ለብሶ፡ በዙፋኑ፡ ላይ፡ ተቀመጠ፥ ሃይቃርንም እንዲያመጡአቸው አዘዛቸው። ገብቶም በፊቱ ተቀመጠ።

40 ፈርዖንም እንዲህ አለው፡ —አቢቃም ሆይ፥ እኔ ማንን እመስለዋለሁ? መኳንንቶቼስ ማንን ይመስላሉ?

41፤ አቢቃምም፡- ጌታዬ ሆይ! አንተ እንደ ጨረቃ ነህ፥ መኳንንትህም እንደ ፕላኔቶችና ከዋክብት ናቸው። ፈርዖንም ሂድ፥ ነገም በዚህ ሁን አለው።

42 ፈርዖንም አገልጋዮቹን የተለያየ ቀለም ያለው ልብስ እንዲለብሱ አዘዛቸው፤ ፈርዖንም ቀይ መጐናጸፊያ ለብሶ በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ፥ አቢቁምንም እንዲያመጡአቸው አዘዛቸው። ገብቶም ሰገደለት።

43፤ ርሱም፡- አቢቃም፡ ሆይ፥ እኔ፡ ማንን፡ ነኝ? ሠራዊቶቼስ ማንን ይመስላሉ? «ጌታዬ ሆይ! አንተ እንደ ሚያዝያ ወር ነህ፣ ሠራዊቶችህም እንደ አበባው ናቸው።

44 ንጉሡም በሰማ ጊዜ በታላቅ ደስታ ሐሤት አደረገና፡ —አቢቃም ሆይ! በመጀመሪያ እኔን ከቤል ጣዖት ጋር፥ መኳንንቶቼንም ከባሪያዎቹ ጋር አመሳስለህ።

45 ሁለተኛም ከፀሐይ ጋር፥ መኳንንቶቼንም ከፀሐይ ጨረሮች ጋር መሰልከኝ።

46 ለሦስተኛ ጊዜ ከጨረቃ ጋር፣ መኳንንቶቼንም ከፕላኔቶችና ከከዋክብት ጋር አነጻጽረኸኝ።

47 አራተኛ ጊዜም ከሚያዝያ ወር ጋር፥ መኳንንቶቼንም ከአበቦቹ ጋር አነጻጽረኝ። አሁን ግን አቢቃም ሆይ! ንገረኝ ጌታህ ንጉሥ ሰናክሬም ማንን ይመስላል? መኳንንቶቹስ ማንን ይመስላሉ?

48፤ ሃይከርም በታላቅ ድምፅ ጮኸ፡ — ስለ ጌታዬ ስለ ንጉሡ እንዳልናገር ከእኔ ይራቅ፥ አንተም በዙፋንህ ላይ ተቀመጥ። ነገር ግን ጌታዬ ንጉሡን የሚመስለውን መኳንንቱም ማንን እንደሚመስሉ እነግርህ ዘንድ በእግርህ ተነሣ።

49 ፈርዖንም ከምላሱ ነፃነትና ከድፍረት የተነሣ ደነገጠ። ፈርዖንም ከዙፋኑ ተነሥቶ በሃይቃር ፊት ቆሞ፡ - ጌታህ ንጉሣዊ ማንን እንደሚመስል፥ መኳንንቱንም የሚመስሉአቸውን እንዳውቅ ንገረኝ፡ አለው።

50፤ ሃይቁርም፡ አለው፡- ጌታዬ፡ የሰማይ፡ አምላክ፡ ነው፥ መኳንንቱም፡ መብረቅና፡ ነጐድጓድ፡ ናቸው፤ በወደደ፡ ጊዜ፡ ነፋስ፡ ይነፋል፡ ዝናምም ይዘንባል።

51 ነጐድጓዱንም ያዛል፣ ያበራልም፣ ይዘንባልም፣ ፀሐይንም ይይዛል፣ ብርሃኗንም ጨረቃንና ከዋክብትን አይሰጥም፣ እና አይከበቡም።

52 አውሎ ነፋሱንም አዘዘ፥ ነፈሰም ዝናቡም ያዘና በሚያዝያ ወር ረግጦ አበቦቹንና ቤቶቹን አጠፋ።

53 ፈርዖንም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ እጅግ ደነገጠ በታላቅ ቍጣም ተቈጣ፥ እንዲህም አለው፡ — አንተ ሰው! እውነትን ንገረኝ እና ማን እንደሆንክ አሳውቀኝ።

54 እውነትንም ነገረው። 'እኔ ሃይቃር ጸሃፊ ነኝ፣ ከንጉሥ ሰናክሬም የግል ምክር ቤቶች ሁሉ ታላቅ፣ እና እኔ የእርሱ አገልጋይ እና የግዛቱ ገዥ እና ቻንስለር ነኝ።'

55፤ ርሱም፡- በዚህ፡ ነገር፡ እውነትን፡ ተናገርኸ፡ አለው። ነገር ግን ንጉሥ ሰናክሬም እንደ ገደለው ስለ ሃይቃር ሰምተናል አንተ ግን በሕይወት ያለህ ይመስላል።

56 ሐይቁርም እንዲህ አለው፡ — አዎን፣ እንዲሁ ሆነ፣ ነገር ግን የተሰወረውን የሚያውቅ አምላክ የተመሰገነ ይሁን፤ ጌታዬ ንጉሡ እንድገደል አዝዞኛልና፣ የጨካኞችንም ቃል አምኗል፤ እግዚአብሔር ግን አዳነ። እኔ በእርሱ የሚታመን ምስጉን ነው።

57 ፈርዖንም ሄቁርን፡- ሂድ፥ ነገም ወደዚህ ሁን፥ ከመኳንንቶቼና ከመንግሥቴም ከአገሬም ሰዎች ያልሰማሁትን ቃል ንገረኝ አለው።

ምዕራፍ 6

ተንኮሉ ይሳካል። አኪካር የፈርዖንን ጥያቄ ሁሉ ይመልሳል። በንስር ላይ ያሉት ወንዶች የቀኑ ቁንጮ ናቸው። በጥንቶቹ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ በጣም አልፎ አልፎ የሚገኘው ዊት ከቁጥር 34-45 ተገልጧል።

1 ሃይቃርም ወደ መኖሪያው ሄደ፥ እንዲህም ሲል ደብዳቤ ጻፈ።

2 ከአሣር ንጉሥ ሰናክሬም። ነነዌም ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን.

3 ሰላም ለአንተ ይሁን ወንድሜ ሆይ! እናም በዚህ የምናሳውቅህ ወንድም ወንድሙ ወንድሙ እርስ በርሳቸውም ነገሥታት እንደሚሻላቸው ነው፤ ከአንተም ተስፋዬ ዘጠኝ መቶ መክሊት ወርቅ አበድረኝ፤ ምክንያቱም እኔ ለእህል አቅርቦት እፈልገዋለሁና። በነርሱ ላይ እከፍል ዘንድ ከጭፍሮች አንዳንድ አሉ። ከጥቂት ጊዜም በኋላ እልክሃለሁ አለው።

4 ደብዳቤውንም አጣጥፎ በማግሥቱ ለፈርዖን አቀረበ።

5 ባየ ጊዜም ደነገጠና። በእውነት እንደዚህ ያለ ቋንቋ ከማንም ሰምቼ አላውቅም አለው።

6 ሐይቄርም። ይህ በእውነት ለጌታዬ ለንጉሥ ያለብህ ዕዳ ነው አለው።

7፤ ፈርዖንም፡ ይህን፡ ተቀበለ፡ እንዲህ፡ አለ፡- ሃይቃር፡ ለነገሥታት፡ አገልግሎት፡ ታማኝ፡ እንደ፡ አንተ፡ ነው።

8 በጥበብ ፍፁም ያደረገህ በፍልስፍናና በእውቀት ያጌጠህ አምላክ ይባረክ።

9 አሁንም፥ ሃይቃር ሆይ፥ በሰማይና በምድር መካከል እንደ ግንብ ትሠራ ዘንድ ከአንተ የምንፈልገው ነገር ይቀራል።

10 ሃይቃርም፣ “መስማት መታዘዝ ነው” አለ። እንደ ምኞትህና እንደ ምርጫህ ግንብ እሠራልሃለሁ; ጌታዬ ሆይ ኖራና ድንጋይ ሸክላውንም ሠራተኞቹንም አዘጋጅልሃለሁ፥ እንደ ወደድህም የሚሠሩልህ ብልህ ግንበኞች አሉኝ አለው።

11 ንጉሡም ይህን ሁሉ አዘጋጅቶ ወደ ሰፊ ስፍራ ሄዱ። ሃይቃርና ልጆቹም ወደ እርስዋ መጡ፥ አሞራዎቹንና ጐበዛዘችንም ከእርሱ ጋር ወሰደ። ንጉሡና መኳንንቱም ሁሉ ሔይከር የሚያደርገውን ያዩ ዘንድ ከተማይቱ ሁሉ ተሰበሰቡ።

12 ወይቤሎ ፡ ሃይከር ፡ ንሥር ፡ ሣጥኖት ፡ ውስተ ፡ ጐበዘችን ፡ በጀርባቸው፡ አስሮ ፡ ገመዱን ፡ በንሥር ፡ እግር ፡ አስሮ ፡ በአየር ፡ ውስጥ ፡ ለቀቁአቸው። በሰማይና በምድር መካከል እስኪቀሩ ድረስ ወደ ላይ ከፍ አሉ።

13 ልጆቹም። ሥራ ፈትተናልና የንጉሡን ግንብ እንሥራ ዘንድ ጡብ አምጡ፥ ጭቃም አምጡ እያሉ ይጮኹ ጀመር።

14 ሕዝቡም አደነቁና አደነቁ፥ አደነቁም። ንጉሡና መኳንንቶቹም ተደነቁ።

15 ሐይቄርና ሎሌዎቹም ሠራተኞችን ይደበድቡ ጀመር፥ ለንጉሡም ጭፍሮች፡ — ብልሃተኞች የፈለጉትን አምጡ፥ ከሥራቸውም አትከልክሏቸው፡ ብለው ጮኹ።

16 ንጉሡም። ወደዚያ ርቀት ማን ሊያመጣ ይችላል?

17፤ ሃይቄርም፡- ጌታዬ፡ ሆይ! በአየር ላይ ግንብ እንዴት እንገነባለን? ጌታዬ ንጉሱም በዚህ ቢኖር በአንድ ቀን ብዙ ግንቦችን ይሠራ ነበር።

18 ፈርዖንም፡- ሃይቃር ሆይ፥ ወደ ማደሪያህ ሂድ፥ ዕረፍም፥ ግንብ መሥራትን ትተናል፥ ነገም ወደ እኔ ና አለው።

19 ሐይቃርም ወደ መኖሪያው ሄደ፤ በነጋውም በፈርዖን ፊት ታየ። ፈርዖንም አለ፡ - ‹‹ሃይቃር ሆይ የጌታህ ፈረስ ምን ወሬ አለ? በአሦርና በነነዌ አገር በተቃረበ ጊዜ፥ ደንቆሮቻችንም ድምፁን ሰምተው ግልገሎቻቸውን ይጥላሉና።

20፤ ሃይቃርም፡ ይህን፡ ነገር፡ በሰማ፡ ጊዜ፡ ኼዶ፡ አንድ፡ ድመት፡ ወስዶ፡ አስሮ፡ በጽኑ፡ ግርፋት፡ ይገርፋት፡ ዠመረ፥ እነርሱም፡ ኼደው፡ ለንጉሡ፡ ነገሩን፡ ነገሩት።

21 ፈርዖንም ሃይቃርን እንዲያመጣ ላከና።

22፤ ሃይቄርም፡ አለው፡ ጌታዬ፡ ንጉሥ። በእውነት አስቀያሚ ነገር አድርጋኛለች ይህች ስድብና መገረፍ ይገባታልና ጌታዬ ንጉሥ ሰናክሬም ጥሩ ዶሮ ሰጠኝና እርሱም እውነተኛ ድምፅ ነበረው የቀንና የሌሊትንም ሰዓት ያውቃል።

23 ድመቷም በዚች ሌሊት ተነሣችና ጭንቅላቷን ቈረጠችና ሄደች፤ ስለዚህም በዚህ ነገር ስካር አድርጌአታለሁ።

24፤ ፈርዖንም፡- ሃይቃር፡ ሆይ፥ በግብጽና፡ በነነዌ፡ መካከል፡ ስድሳ፡ ስምንት፡ ነፍሶች፡ ነውና፡ እንዴት፡ በዚች፡ ሌሊት፡ ኼዳ፡ ቈረጠች፡ ከዚህ፡ ኹሉ፡ እርጅና፡ እንደ፡ ኾነኽ፡ አያለኹ። የዶሮህን ራስ እና ተመለስ?

25 ሐይቄርም እንዲህ አለው፡ — ጌታዬ ሆይ! በግብፅና በነነዌ መካከል እንዲህ ያለ ርቀት ቢሆን የጌታዬ የንጉሥ ፈረስ ቀርቦ ግልገሎቻቸውን ሲጥሉ ሚስቶችሽ እንዴት ይሰማሉ? የፈረሱስ ድምፅ ወደ ግብፅ እንዴት ሊደርስ ቻለ?

26 ፈርዖንም ይህን በሰማ ጊዜ ሃይካር ለጥያቄዎቹ እንደ መለሰ አወቀ።

27 ፈርዖንም፡- ሃይቃር ሆይ፥ ከባሕር አሸዋ ገመድ እንድታደርግልኝ እወዳለሁ፡ አለ።

28፤ ሃይቄርም፡ አለው፡- ጌታዬ፡ ንጉሥ፡ ሆይ፡ ከግምጃ
ቤቱ፡ ገመድ፡ ያመጡልኝ፡ እርሱ፡ እንደርሱ፡ አደርግ፡ ዘንድ፡ እዘዛቸው፡ አለው።

29 ሐይቃርም ወደ ቤቱ ጀርባ ሄዶ በባሕሩ ዳርቻ ላይ ጉድጓዶችን ቈፈረ፥ በእጁም አንድ እፍኝ አሸዋ የባሕር አሸዋ ወሰደ፤ ፀሐይም በወጣች ጊዜ ወደ ጉድጓዱ ገባ። በፀሐይ ውስጥ ያለው አሸዋ እንደ ገመድ እንደተሸመነ እስኪመስል ድረስ.

30 ሐይቄርም፡- እነዚህን ገመዶች እንድንወስድ ባሪያዎችህን እዘዛቸው፥ በፈለክበት ጊዜ እኔም እንደ እነርሱ አደርግልሃለሁ አለው።

31 ፈርኦን ድማ፡ “ሃይቃር፡ እዚ ወፍሪ እዚ ኽሳዕ ክንደይ ኰን ኢና ኽንስዕብ ኣሎና፧ ” በሎም።

32 ኸይቃርም ተመለከተውና ሌላ ድንጋይ አገኘ።

33 ፈርዖንንም። ጌታዬ ሆይ! እኔ የባዕድ አገር ሰው ነኝ፥ የመስፈያ መሣሪያም የለኝም።

34 ነገር ግን የወፍጮውን ድንጋይ እሰፋ ዘንድ የታመኑትን ጫማ ሠሪዎችህን ከዚህ ድንጋይ ጉጉ እንዲቆርጡ እንድታዝ እወዳለሁ።

35 ፈርዖንና መኳንንቱም ሁሉ ሳቁ። ይህን ጥበብና እውቀት የሰጠህ ልዑል እግዚአብሔር ይባረክ አለ።

36 ፈርዖንም ሃይቃር እንዳሸነፈው ባየ ጊዜ መልሱን መለሰለት፥ ወዲያውም ደስ አለው፥ የሦስት ዓመትም ግብር እንዲሰበስቡለትና ወደ ሃይቃር እንዲያመጡት አዘዛቸው።

37፤ ልብሱንም፡ አውልቆ፡ ሃይቃርን፡ ወታደሮቹ፡ ሎሌዎቹንም፡ አለበሳቸው፥ የጉዞውንም ወጪ ሰጠው።

38፤ ርሱም፡- የጌታው፡ ኀይል፡ የዶክተሮችም፡ ትዕቢት፡ ሆይ፥ በሰላም፡ ኺድ፡ አለው። ከሱልጣኖች መካከል የአንተ ዓይነት አለን? ለጌታህ ለንጉሥ ሰናክሬም ሰላምታ ስጠኝ፥ ነገሥታት በጥቂቱ ይጠግባሉና ስጦታ እንደላክንለት ንገረው።

39 ሐይቃርም ተነሥቶ የንጉሥ ፈርዖንን እጆች ሳመ በፊቱም ምድር ሳመችው፥ ብርታትንም ጽናትንም በግምጃ ቤቱም ብዛት ተመኘው፥ እንዲህም አለው፡ — ጌታዬ! ከአገራችን አንድ ስንኳ በግብፅ እንዳይቀር ከአንተ እሻለሁ።

40፤ ፈርዖንም፡ ተነሥቶ፡ ከሃይቃር፡ ጋራ፡ ይኼዱ፡ ዘንድ፡ ከአሦር፡ ወይም፡ ነነዌ፡ ሕዝብ ፡ አንድ፡ ሰው፡ በግብጽ፡ ምድር፡ ላይ፡ እንዳይቀር፡ በግብጽ፡ አደባባዮች፡ ይሰብኩ፡ ዘንድ፡ ሰባኪዎችን፡ ላከ።

41 ሐይቄርም ሄዶ ከንጉሥ ፈርዖን ዘንድ ተነሥቶ የአሦርንና የነነዌን ምድር ፈልጎ ሄደ። ጥቂት ሀብትና ብዙ ሀብት ነበረው።

42 ንጉሡም ሰናክሬም መምጣቱን በሰማ ጊዜ፥ ሊገናኘው ወጣ፥ በታላቅ ደስታም በእርሱ ደስ ብሎት አቀፈው፥ ሳመውም፥ እንዲህም አለው፡ — አንቺ ዘመዶች ሆይ! ወንድሜ ሃይከር፣ የመንግሥቴ ብርታት፣ እና የግዛቴ ኩራት።

43 የመንግሥቴንና የንብረቴን እኩሌታ ብትወድም ከእኔ የምትፈልገውን ጠይቅ።

44 ሐይቄርም አለው፡ — ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፥ ለዘላለም ኑር። ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ምሕረት አድርግ! ህይወቴ በእግዚአብሔር እና በእሱ እጅ ነበርና በእኔ ምትክ ለአቡሳሚክ።

45 ንጉሡም ሰናክሬም እንዲህ አለ። የአቡነሳሚክን መቆሚያ ሰይፍ ጠባቂ ከሁሉም የምክር አማካሪዎቼ እና ከተወዳጆች ሁሉ በላይ አደርገዋለሁ። '

46 ንጉሡም ከፈርዖን ጋር ገና ከመጣበት ጊዜ ጀምሮ ከፊቱ እስኪወጣ ድረስ፣ ለጥያቄዎቹም ሁሉ እንዴት እንደ መለሰለት፣ ከእርሱም ግብር እንዴት እንደ ተቀበለው፣ ለውጦቹም እንዴት እንደ መለሰ ጠየቀው። ልብስ እና ስጦታዎች.

47 ንጉሡም ሰናክሬም በታላቅ ደስታ ሐሤት አደረገ፥ ሄቄርንም፡- ከዚህ ግብር የምትፈልገውን ውሰድ፥ ይህ ሁሉ በእጅህ ነውና አለው።

48፤ ሃይካርም፡- ንጉሡ፡ ለዘለዓለም፡ ይኑር። ከጌታዬ ከንጉሥ ደኅንነትና ከታላቅነቱ ቀጣይነት በቀር ምንም አልሻም።

49 ጌታዬ ሆይ! በሀብት እና በመሳሰሉት ምን ማድረግ እችላለሁ? ነገር ግን ምሕረትን ብታደርግልኝ፥ ያደረገልኝን ነገር እመልስለት ዘንድ የእኅቴን ልጅ ናዳንን ስጠኝ ደሙም ስጠኝ ከእርሱም ያለ በደለኛ ያዝኝ።

50 ሰናክሬምም ንጉሡ። ውሰደው፥ ሰጥቼሃለሁ አለ። ሀይቄርም የእህቱን ልጅ ናዳንን ወስዶ እጆቹን በብረት ሰንሰለት አስሮ ወደ ማደሪያው ወሰደው በእግሩም ላይ ከባድ ማሰሪያ አደረገው እና በጠንካራ ቋጠሮ አስሮው እንዲህም ካሰረ በኋላ ጣለው። ወደ ጨለማ ክፍል ገባ ከዕረፍት ጊዜውም አጠገብ ናቡሄል በየቀኑ አንድ እንጀራና ትንሽ ውኃ ይሰጠው ዘንድ አለቃ አድርጎ ሾመው።

ምዕራፍ 7

የእህቱን ልጆች ትምህርቱን ያጠናቀቀበት የአኪካር ምሳሌዎች። አስገራሚ ምሳሌዎች። አኪካር ልጁን ውብ ስሞች ብሎ ጠራው። የአኪካር ታሪክ እዚህ ያበቃል።

1 ሐይቄርም በገባ ወይም በወጣ ጊዜ የእህቱን ልጅ ናዳንን በጥበብ ይገሥጸው ነበር።

2 ናዳን ሆይ፣ ልጄ ሆይ! መልካም እና ደግ የሆነውን ሁሉ አድርጌልሃለሁ እናም ለእርሱ አስቀያሚ የሆነውን መጥፎውን እና የመግደልን ዋጋ ሰጠኸኝ.

3 ልጄ ሆይ! በምሳሌ፡ - በጆሮው የማይሰማ በአንገቱ ማገጫ ያደርጉታል ይባላል።

4 ናዳንም። ስለ ምን ተቈጣኸኝ?

5፤ ሃይቄርም፡ እንዲህ፡ አለው፡- አሳደግሁህ፡ አስተምሬሃለሁ፡ አክብርህና፡ አከብሬሃለሁ ፡ ስላደረግሁህም፡ በምርጥ ዘር ስላሳደግሁህ፡ እኔም ወራሽ ትሆን ዘንድ በእኔ ቦታ አስቀምጬሃለሁ፡ አለው። በአለም ውስጥ ፥ በመግደልም አደረግከኝ፥ በጥፋቴም መለስከኝ።

፮ ነገር ግን እግዚአብሔር እንደተበደልኩ አወቀ፣ እናም ካዘጋጀህልኝ ዕቃ አዳነኝ፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር የተሰበረውን ልብ ይፈውሳል እና ምቀኝነትን እና ትዕቢተኞችን ይከለክላልና።

7 ልጄ ሆይ! ናሱን ሲመታ እንደሚወጋው ጊንጥ ሆንሽብኝ።

8 ልጄ ሆይ! አንተ የእብደትን ሥር እንደሚበላ ሚዳቋ ነሽ፤ ዛሬም ጨመረኝ፥ ነገም ከሥሮቼ ይሰውራሉ አላቸው።

9 ልጄ ሆይ! በክረምቱ ቀዝቃዛ ወቅት ራቁቱን ያየውን ጓደኛውን ሄድክ; ቀዝቃዛ ውሃም ወስዶ አፈሰሰበት።

10 ልጄ ሆይ! አንተ ለእኔ ድንጋይ ወስዶ ጌታውን ይወግረው ዘንድ ወደ ሰማይ እንደ ወረወረው ሰው ሆንኸኝ። እናም ድንጋዩ አልመታምእና ወደ ላይ አልደረሰም, ነገር ግን የጥፋተኝነት እና የኃጢአት ምክንያት ሆነ .

11 ልጄ ሆይ! ብታከብረኛኝና ብታከብረኛኝ ቃሌንም ሰምተህ ቢሆን ወራሽ ትሆን ነበር በግዛቴምላይ ትነግስ ነበር።

12 ልጄ ሆይ! የውሻው ወይም የአሳማው ጅራት አሥር ክንድ ቢሆን፣ እንደ ሐር እንኳ ቢሆን ወደ ፈረስ ዋጋ እንደማይቀርብ እወቅ።

13 ልጄ ሆይ! በሞቴ ጊዜ አንተ ወራሽ ትሆናለህ ብዬ አስብ ነበር; አንተም በቅናትህና በትዕቢትህ ልትገድለኝ ፈለግህ። እግዚአብሔር ግን ከተንኮልህ አዳነኝ።

14 ልጄ ሆይ! አንቺ በጉድጓድ ላይ እንደ ተዘረጋ ወጥመድ ሆንሽኝ፤ ድንቢጥም መጥታ ወጥመዱ ተቀምጦ አገኘውና። ድንቢቱም ወጥመዱን፡ - እዚህ ምን ታደርጋለህ? ወጥመዱ፣ “እዚህ ወደ እግዚአብሔር እየጸለይኩ ነው” አለ።

15 ላም ደግሞ። የያዝህ እንጨት ምንድር ነው? ብሎ ጠየቀው። ወጥመዱ፡ - “በጸሎት ጊዜ የምደገፍበት ወጣት የአክ ዛፍ ነው” አለ።

16 ላርክ፡ — በአፍህ ያለውስ ምንድር ነው? ወጥመዱ፡ - ወደ እኔ ለሚቀርቡት ለተራቡና ለድሆች ሁሉ የምሸከመው እንጀራና መብል ነው አለ።

17 ላርክ፡ “እንግዲህ ተርቤአለሁና ወደ ፊት መጥቼ ልበላ?” አለ። ወጥመዱም ወደ ፊት ና አለው። ላርኩም ሊበላው ቀረበ።

18 ነገር ግን ወጥመዱ ተነሣና የአሳማ ሥጋን አንገቱን ያዘ።

19 ላካውም መልሶ ወጥመዱን፡ —ይህ ለተራበህ እንጀራህ ከሆነ እግዚአብሔር ምጽዋትህንና ቸርነትህን አይቀበልም አለው።

20 ጾምህና ጸሎትህ ይህ ከሆነ እግዚአብሔር ከአንተ ጾምህንና ጸሎትህን አይቀበልም፥ እግዚአብሔርም ለአንተ መልካሙን አይሞላም።

21 ልጄ ሆይ! አንተ ለእኔ (ከአህያ) ጋር ጓደኛ እንደ ሆንህ አንበሳ ሆንክ፣ አህያዋም በአንበሳው ፊት ለጥቂት ጊዜ ትሄድ ነበር። አንድ ቀንም አንበሳው በአህያው ላይ ተነሳና በላው።

22 ልጄ ሆይ! በስንዴ ውስጥ እንዳለ እንክርዳድ ሆንሽኝ፤ ስንዴውን ያበላሻልና ያፋጥነዋል እንጂ ምንም አይጠቅምምና።

23 ልጄ ሆይ! አንተ አሥር መስፈሪያ ስንዴ እንደዘራ ሰው ሆንህ፤ አዝመራውም በደረሰ ጊዜ ተነሥቶ አጨደ፣ አከመረው፣ ወቃውም፣ እጅግም ደከመበት፣ አሥርም ሆነ። ለካ ጌታውም፡ -አንተ ሰነፍ!

24 ልጄ ሆይ! ወደ መረቡ እንደተጣለ ጅግራ ሆንሽኝ እራሷንም ማዳን አልቻለችም ነገር ግን ጅግራዎቹን ከራሷ ጋር ወደ መረብ ትጥላቸውዘንድ ጠራች።

25 ልጄ ሆይ! እንደ ቀዘቀዘ ውሻ ሆንሽኝ እርሱም ሊሞቅ ወደ ሸክላ ሠሪው ቤት ገባ።

26 በሞቀም ጊዜ ትጮኽባቸው ጀመር፤ እንዳትነክሳቸውም አሳደዱአት ደበደቡት።

27 ልጄ ሆይ! ጥራት ካላቸው ሰዎች ጋር ወደ መቅ መታጠቢያ ውስጥ እንደገባ አሳማ ሆንሽኝ፣ ከሞቃታማው ገላ ወጥታም የቆሸሸ ጉድጓድ አይቶ ወርዶ በውስጡ ዋለ።

28 ልጄ ሆይ! አንተ ለእኔ ከባልንጀሮቹ ጋር ወደ መስዋዕት ሲሄዱ ራሱን ማዳን እንዳልቻለ ፍየል ሆንክልኝ።

29 ልጄ ሆይ! ከአደን ያልተጠገበ ውሻ የዝንብ መብል ይሆናል።

30 ልጄ ሆይ! የማይደክም የማያርስ እና (የማታረስ) ስግብግብና ተንኰለኛ የሆነች እጅ ከትከሻው ይቆረጣል።

31 ልጄ ሆይ! ብርሃን የማይታይባትን ዓይን ቁራዎች ነቅለው ይነቅሉታል።

32 ልጄ ሆይ! አንተ ለእኔ ቅርንጫፎቿን እንደሚቆርጡ ዛፍ ሆንክ። ለነሱም «ከኔ አንዳች ነገር በእጆቻችሁ ባይኖር ኖሮ ልትቆርጡኝ አትችሉም» ባለቻቸው።

33 ልጄ ሆይ! አንተ ሌብነትን ተወው ለአንተ የወርቅ ሰንሰለት እስክንሠራልህና ስኳርና ለውዝ እስክንሰጥህ ድረስ እንደ ተባለው ድመት ነህ።

34 እርስዋም። የአባቴንና የእናቴን ሥራ አልረሳሁም አለች።

35 ልጄ ሆይ! አንተ በወንዝ መካከል ሳለ በእሾህ ላይ እንደሚጋልብ እባብ ሆንህ ተኩላም አይቶ፡ - በክፉ ላይ በደል ላይ ተንከለኛው ሁለቱን ይቅና አላቸው።

36 እባቡም ተኵላውን። በሕይወትህ ዘመን ሁሉ የበላሃቸውን በጎችና ፍየሎች በጎችም ወደ አባቶቻቸውና ወደ ወላጆቻቸው ትመልሳቸዋለህን ወይስ አትመልስምን?

37 ተኩላውም “አይሆንም” አለ። እባቡም "እኔ ከራሴ በኋላ አንተ ከእኛ በጣም የከበደህ ይመስለኛል "አለው።

38 ልጄ ሆይ! ጥሩ ምግብ መገብሁህ የደረቀ እንጀራም አላበላኸኝም።

39 ልጄ ሆይ! በስኳር የተሞላ ውሃ ሰጥቼሃለሁ። ጠጣና ጥሩ ሸሮፕ፥ ከጉድጓዱም ውኃ አላጠጣኸኝም።

40 ልጄ ሆይ! አስተማርሁህ አሳደግሁህም፤ መሸሸጊያም ቈፈርህልኝ ሰውረኸኝም።

41 ልጄ ሆይ! በመልካም አስተዳደግ አሳደግሁህ እንደ ረጅም ዝግባም አስተማርሁህ። አንተም ጠምዝዘህ አጎንብተኸኛል።

42 ልጄ ሆይ! ከጠላቶቼ እሰወርበት ዘንድ የተመሸገ ግንብ ትሠራልኝ ዘንድ በአንተ ተስፋ ነበረኝ፤ አንተም በምድር ጥልቅ ውስጥ

እንደሚቀበር ሰው ሆንኸኝ። እግዚአብሔር ግን ማረኝ ከሸንገላህም አዳነኝ።

43 ልጄ ሆይ! መልካሙን እመኝልሃለሁ፥ በክፋትና በጥላቻ መለስኸኝ፥ አሁንም ዓይንህን ገለጥሁ ለውሾችም መብል አደርግልሃለሁ፥ ምላስህንም በቈረጥሁ ራስህንም በሰይፍ ስለት ባነሣሁ ነበር። ስለ ርኩስ ሥራህም ዋጋህን ክፈል።

44 ናዳንም ይህን ንግግር ከአጎቱ ከሃይቃር በሰማ ጊዜ፡ -'አጎቴ ሆይ! እንደ ዕውቀትህ አድርግልኝ፤ ኃጢአቴንም ይቅር በለኝ፤ እንደ እኔ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? እንደ አንተም ይቅር የሚል ማን አለ?

45 አጎቴ ሆይ፣ ተቀበልኝ! አሁንም በቤትህ ውስጥ አገለግላለሁ፥ ፈረሶችህንም አሰባስባለሁ፥ የከብትህንም ፋንድያ እጠርጋለሁ፥ በጎችህንም እሰማራለሁ፤ እኔ ኃጢአተኛው ነኝ አንተም ጻድቅ ነህ፤ እኔ በደለኛ ነኝ አንተም ይቅር ባይ ነኝ።

46 ሐይቃርም ለእርሱ፡ -ልጄ ሆይ! አንተ በውኃ ዳር ፍሬ እንደሌላት ዛፍ ነህ፥ ጌታውም ሊቈርጠው እንደ ወደደ፥ ወደ ሌላም ስፍራ ውሰደኝ፥ ካላፈራሁም ቍረጠኝ አለው።

47 ጌታዋም። አንተ በውኃ አጠገብ ሳለህ ፍሬ አላፈራህም፤ በሌላ ስፍራ ሳለህ እንዴት ፍሬ ታፈራለህ?

48 ልጄ ሆይ! የንስር እርጅና ከቁራ ወጣቶች ይሻላል።

49 ልጄ ሆይ! ተኩላውንም። ትቢያቸው እንዳይጎዳህ በጎቹን ራቅ። ተኩላውም "የበግ ወተቱ ፍርፋሪ ለዓይኔ ይጠቅማል "አለ።

50 ልጄ ሆይ! ተኩላውን ማንበብ እንዲማር ትምህርት ቤት እንዲማር አደረጉት እና "A, B በል" አሉት. በግ እና ፍየል በደወሌ ውስጥ አለ።

51 ልጄ ሆይ! አህያውን በጠረጴዛው ላይ አስቀምጠው ወድቆ አፈር ውስጥ ይንከባለል ጀመር እና አንዱ "ራሱን ይንከባለል, ተፈጥሮው ነው, አይለወጥም.

52 ልጄ ሆይ!“ወንድ ልጅ ከወለድክ ልጅህ ብለህ ጥራ፤ ወንድ ልጅ ብታሳድግ ባሪያህ ብለህ ጥራ” የሚለው አባባል ተረጋግጧል።

53 ልጄ ሆይ! መልካምን የሚሠራ መልካምን ያገኛል። እግዚአብሔርም ለሰው እንደ ሥራው መጠን ይከፍለዋልና ክፉን የሚሠራ ክፉውን ይገናኛል።

54 ልጄ ሆይ! ከዚህ ቃል የበለጠ ምን እነግርሃለሁ? ጌታ የተሰወረውን ያውቃልና፥ ምሥጢርንና ምሥጢርንም ያውቃል።

55 በእኔና በአንተ መካከል ይመልስልሃል፥ ይፈርዳልም፥ እንደ ምድረ በዳህም ይከፍልሃል።

56 ናዳንም ከአጎቱ ከሃይቃር ይህን ቃል በሰማ ጊዜ፥ ወዲያው አብጦ እንደ ተፈነዳ ፊኛ ሆነ።

57 እግሮቹም እግሮቹም ጎኑም ተቀደዱ ሆዱም ተሰነጠቀ አንጀቱም ተበታተነ ጠፋም ሞተም።

፶፰ እናም የኋለኛው ፍጻሜው ጥፋት ነበር፣ እናም ወደ ሲኦል ገባ። ለወንድሙ ጉድጓድ የሚቆፍር ይወድቃልና; ወጥመዶችንም የሚያቀናጅም ይያዛል።

59 ይህ የሆነው እና (ያገኘነው) ስለ ሃይቃር ተረት ነው፤ ምስጋናም ለዘለዓለሙ ለእግዚአብሔር ይሁን። አሜን እና ሰላም።

60 ይህ ዜና መዋዕል የተፈጸመው በእግዚአብሔር ረድኤት ነው፤ ከፍ ከፍ ይበል። ኣሜን ኣሜን ኣሜን።